

1. INT. BADKAMER – DAG

OPENINGSTITELS OVER:

Flashforward: In de beslagen ruit van een verweerde badkamerspiegel zien we een speelgoedgiraffe op het planchet van een wastafel. Het beweegt loom heen en weer op de klanken van Brahms' 'Wiegelied', dat haperend en vals uit het speelgoeddiertje tevoorschijn komt.

Slow motion: Via de spiegel ontdekken we ook NADINE, een mooie vrouw van ± 42 jaar, met kortgeknipt donkerblond haar. We zien haar half van achteren. Ze zit in bad met een BABY (± 8 maanden) en wiegt zichzelf half verdoofd heen en weer. Ze waant zichzelf onbespied en maakt emotioneel kreunende geluidjes. Ondanks de tederheid waarmee Nadine de baby vasthoudt doet de setting beklemmend aan. Dan zien we de deur open gaan. Door de stoom zien we in de deuropening een mediterraan ogende vrouw, die we later zullen leren kennen als Barbara, bezorgd naar Nadine kijken...

2. INT. AUTO NADINE – DAG [ZIE OUD SC. 2

Een maand eerder:

Nadine, nu met langer, donker haar, kijkt in zichzelf gekeerd naar de weg voor zich. Ze draagt een zonnebril met van halfdonker naar lichter verlopende glazen. Ze drukt de sigarettenaansteker als automatisch in. *We kijken lang naar haar gezicht.* Ze schrikt van de droge klik waarmee de sigarettenaansteker uit de onsteking springt. Nerveus begint ze haar pakje sigaretten te zoeken. Ze kan het niet vinden, dan zet ze haar zonnebril af. Ze heeft een wat gelaten, weemoedige blik. Ze voelt in haar zakken, dan stopt ze weer even met zoeken, in zichzelf gekeerd. Plots graait ze naar het dashboardkastje waar ze een sigaret vindt die ze al rijdend wil opsteken. Op dat moment wordt ze ingehaald door een toeterende auto. Ze schrikt. Ze ziet hoe een KLEIN JOCHIE in de auto naast haar op een agressieve manier een gek gezicht naar haar trekt. Even verrast, dan realiseert ze zich dat de sigaret niet aangaat omdat de aansteker alweer koud is. Ze duwt de steker woest weer in de houder. De ruitenwissers vegen ritmisch de roffelende regendruppels weg. Achter haar, aan de andere kant van de weg, zien we het plaatsnaambord van Maastricht.

3. EXT. SNELWEG – DAG {ZIE OUD SC. 1 & 3}

Nadine's auto, een donkerkleurige moderne sportieve en dure auto, zoekt onder een viaductstelsel in de buurt van Maastricht door. Het regent. Door de regen onderscheiden we langgerekte, grauwgrijze industriële opslagplaatsen. Dan komt Nadine's auto een lelijk, schreeuwerig industrieterrein opgereden.

4. INT. AUTO NADINE – DAG

Nadine, in gedachten verzonken, rijdt langs een aantal grote bedrijfsvestigingen: een tapijtenhal, een bouwmarkt, een benzinstation dat adverteert met megakortingen. Voor de afslag naar de Makro-supermarkt "Shopland" staat een kleine opstopping. Nadine sluit aan. Auto's rijden af en aan op de enorme parkeerplaats waar mensen hun boodschappen inladen. Nadine komt aangereden en schiet een parkeerhaven in. Nadine zet haar motor uit. Even is ze door haar gedachten in beslag genomen. Een ogenblik kijkt ze naar de ingang van de supermarkt waar winkelende mensen druk in en uit lopen. Dan stapt ze uit.

5. INT./EXT. SHOPLAND / PARKEERTERREIN – DAG [5&6]

Nadine, gekleed in een onopvallende lange trenchcoat, loopt haastig naar de ingang van de supermarkt. We volgen haar naar binnen. Ze neemt een winkelwagentje. Nadine kijkt om zich heen, aarzelt even.

De groots opgezette supergigant is met paasversiering aangekleed. Suffige muzak klinkt uit de luidsprekers. In het voorbijgaan ziet Nadine op een klein podium EEN WINKELMEISJE achter een microfoon staan. Ze draagt het Shopland-uniform en is zwaar opgemaakt. Vol overgave en met een flink Limburgs accent roept ze de aanbiedingen van de week om.

WINKELMEISJE

(met een flink Limburgs
accent)

Vandaag op alle non food huismerken
stapelkortingen. Luiers en closetpapier,
14-laags extra sterk, prachtige
wandelschoenen voor in het bos,
afvalzakken en vlekweg. Brandpasta,
babyvoeding...

Nadine komt met haar winkelwagentje door het toegangspoortje en staat een ogenblik stil in het gangpad. We zien haar nu steeds closer. Dan zucht ze en lijkt haar daadkracht te hervinden. Ze laadt gedecideerd grote pakken koffie, filters en suiker in haar kar. De stem van het winkelmeisje vervaagt waardoor we dichterbij Nadine komen.

WINKELMEISJE (O.S.) (cont'd)
Stapelkorting dus... profiteer nu van
onze sensationele aanbiedingen.

Nadine passeert een stelling vol grote pakken luiers en gaat haastig een gangpad in. Dan pakt ze weer iets uit een schap en twijfelt, met het product in haar handen. Ze schrikt als twee kinderen, een jaar of zeven, al spelend vlak langs haar rennen. Ze laat het product vallen. Als ze bukt om het op te rapen, hoort ze een stem:

DANIEL (O.S.)
Nadine?!

Vanuit gebukte houding kijkt Nadine verbaasd op. Ze ziet iemand met een winkelwagentje; door de lampen boven de man ziet ze hem slechts in silhouet.

CUT TO:

6. INT. SHOPLAND / RESTAURATIE - DAG [7]

Van een flinke afstand zien we: Aan een tafeltje waar Nadine's muts op ligt, zit Nadine met de man te praten. De man staat op en loopt weg. We zien hem alleen op de rug. Hij loopt terug de winkel in. *De camera rijdt op Nadine in to medium-close.* Nadine heeft een vreemde, emotioneel getroubleerde blik in haar ogen. Ze haalt diep adem, duidelijk van slag. Plots lijkt ze zich iets te beseffen; alsof ze beslist dat ze nu iets moet gaan doen. Piekerend doet ze haar regenjas uit, vouwt die op en propt deze in haar tas. Eronder draagt ze een modieuze broek met hooggehakte schoenen en een duur ogend jack. Ze staat op en loopt op ons toe.

7. INT. SHOPLAND - DAG

Nadine loopt met haar kar door de lange gangen, doet een muts op. Ze kijkt zoekend rond. Dan slaat ze een volgend pad in en werpt ook daar een vluchtige blik langs het winkelende publiek. Geschrokken duikt ze even weg wanneer ze DANIEL (43)

ziet lopen. Ze bespiedt hem en ziet hoe hij naar een baby in de maxicosi op zijn winkelwagentje kirt.

Daniel, in beslag genomen door zijn boodschappenlijst, ziet haar niet. Hij duwt argeloos zijn winkelwagentje met daarop de maxicosi een hoek om.

Nadine hapt naar adem. Als ze zich herstelt, wordt haar blik weer donker. Ze veegt haar zwetende handen aan haar jas af en loopt behoedzaam verder. Dan slaat ze ook de hoek om.

Bij de drukke vleeswarenafdeling ziet Nadine Daniel weer staan. Hij heeft een volgnummer in zijn hand. Nadine kijkt naar de klantenteller boven de grote toonbank. De teller verspringt regelmatig met een droge, harde tik. Het geluid van de teller wordt in Nadine's beleving steeds luider. Nadine sluit een moment haar ogen.

CUT TO:

De wielen van Nadine's winkelwagentje krassen scherp en repeterend door de supermarkt. Boven Nadine zien we de TL-verlichting voorbijtrekken.

8. EXT. AUTO NADINE - DAG

Nadine's auto draait met flinke snelheid de drukke snelweg op. Er is veel vrachtverkeer. Het regent nog steeds.

9. INT. SHOPLAND - DAG (CONT.)

Daniel komt door een winkelgang aanrennen. Paniekerig loopt hij heen en weer langs de kassa's. Hij begint zijn zoontje te roepen. Hij stoot in een draai een stapel producten om. Een hels kabaal, dat veel aandacht trekt. Een beveiligingsbeambte trekt hem aan zijn arm. Hij wil zich los rukken. Direct komt er een andere beambte aan, met de bedoeling Daniel tot bedaren te brengen. Daniel schreeuwt het uit.

10. INT. AUTO NADINE - DAG

Nadine rijdt. Ze is nerveus, kijkt herhaaldelijk in haar spiegels. We horen een baby huilen, ver weg, als in een echo. Nadine schrikt als ze een politieauto met zwaailichten denkt te zien. Ze gaat rechts rijden en slaat op het laatste moment een afslag in. De auto met zwaailichten schiet voorbij. Het blijkt geen politie te zijn, maar een soort ambulance.

Superimposed TITEL: **NADINE**

11. EXT. SNELWEG / RUSTPLAATS - DAG

Van een afstand zien we Nadine staan, **ze heeft van kleding gewisseld en draagt nu een modieuze broek met hooggehakte schoenen en een stoer jack.** Ze staat op een verlaten rustplaats en ijsbeert rusteloos, in de regen, langs haar auto heen en weer. Op de voorgrond raast het verkeer. Dan loopt ze vertwijfeld naar het achterportier en kijkt behoedzaam door het raampje. In de maxicosie zit een baby, die met lange uithalen aan het huilen is. Een moment staart ze ontdaan naar het kindje, dan draait ze zich abrupt af, een mengeling van opwinding en ongeloof in haar ogen. Plots gilt ze; een kreet van opwinding die opgaat in het lawaai van de wind en de snelweg. Zo blijft ze een moment staan. Ze zucht en staart een moment gelaten naar het voortrazende verkeer op de snelweg.

12. INT. AUTO NADINE - DAG

Nadine rijdt op een drukke snelweg door het heuvelachtige landschap en probeert met één hand het kindje te troosten. De baby, nu op de stoel naast haar, snikt nog steeds. Het raakt Nadine. Dan, alsof ze tegen de baby praat, alleen zien we het niet:

STEM NADINE (M.I.)

Ja, ik vind dit ook heel
vreemd... En het
koffiezetapparaat! Shit, ik
denk dat ik het aan heb laten
staan..of niet?
(ze kijkt geschrokken
naar de baby)
Wat denk je, zou het kortsluiting geven?

Nadine's gezicht betreft even. Ze krijgt tranen in haar ogen, heeft moeite haar aandacht bij het verkeer te houden.

13. INT. AUTO NADINE - DAG

Nadine rijdt de drukke parkeerplaats van een wegrestaurant op. De baby huilt nog steeds. Een touringcar met wintersporters loopt leeg. Gezinnen met kinderen lopen in en uit, bejaarden

die op weg zijn naar de winterzon, het is er druk. Even moet ze stoppen om een optrekkende auto met caravan te laten voorgaan. Een groepje pubers loopt langs, een van hen maakt een obscene gebaar naar Nadine. Nadine stapt uit en neemt de baby uit de maxicosi. Diep in haar kraag weggedoken loopt ze met het huilende kindje op haar arm naar binnen.

14. INT. WEGRESTAURANT - DAG

Nadine loopt vlug de trap af naar de toiletten en schrikt even als ze bij de 'dames' een kleine opstopping ziet van vrouwen die in en uit lopen. Ze aarzelt even, maar loopt dan met gebogen hoofd haastig de Nursery in. Tot Nadine's opluchting is er niemand in de ruimte. Het is er wel vies, de afvallemmer is te vol. Luiers liggen op de grond. Nadine moet zelfs iets wegvegen voor ze de baby voorzichtig op een aankleedkussen kan leggen. De baby stopt abrupt met huilen en staart haar aan. Daarmee vangt hij Nadine's aandacht; voor het eerst hebben ze echt oogcontact. Nadine glimlacht. Even kijkt ze om zich heen, denkt na. Weer kijkt ze naar de baby. Terwijl ze zachtjes tegen het kereltje praat doet ze zijn broekje uit en maakt ze zijn rompertje open.

NADINE

Je hoeft niet bang te zijn, ik zal goed voor je zorgen hoor...

Toch is haar bedruktheid zichtbaar. Nadine maakt de luier open en tilt het ventje zachtjes aan zijn beentjes een stukje omhoog. Ze veegt hem schoon, met wat tissues uit haar tas.

NADINE (cont'd)

(onwennig fluisterend)

Doebiedoebiedoe...

De baby ontspant, lijkt het prettig te vinden. We zien dat Nadine zich hierdoor ook comfortabeler voelt. Ze vouwt de volle luier dicht, gooit hem weg, ze kijkt in haar pakje tissue's, onthand, alsof ze daar iets mee kan bij gebrek aan luier. Dan wordt haar aandacht weer naar de baby gezogen. Weer breekt een lichte glimlach door in haar gezicht. Op dat moment poept de baby nog wat na.

Nadine schrikt op wanneer EEN VROUW (33) met een DOCHTER (4) en een huilende dreumes, MICHIELTJE, (\pm 15 mnd.), plotseling de ruimte binnenkomen. Overspannen legt de vrouw het ventje op het aankleedkussen naast Nadine. Ongeduldig begint ze het bewegelijke kind te verschonen dat zich hartstochtelijk los probeert te wurmen.

VROUW

Nee..Michieltje niet doen..blijf liggen.

Ruw draait ze Michieltje weer op zijn rug die nu harder gaat huilen.

VROUW (cont'd)

Michieltje verdomme, zo gaat het toch niet!

De gestresste vrouw houdt met één hand Michieltje tegen het kussen gedrukt en pakt met de ander een luier. Een moment kijkt ze naar Nadine 'haar' baby. De vrouw grijnst grimmig naar Nadine. Nadine reageert nerveus, verbaasd.

VROUW (cont'd)

Ha, luiers vergeten, he. Tja, t'is niet zo makkelijk allemaal...

Ze stuntelt met haar kleine. De kleine duwt de handtas van de vrouw van de commode. Als de vrouw zich bukt om deze weer op te rapen, pikt Nadine in een opwelling een luier uit een grotere tas van de vrouw. Dan doet ze deze wat onhandig aan bij de baby, terwijl de vrouw alweer in haar eigen kinderen opgaat.

VROUW (cont'd)

Ja, hup, meewerken, menneke! Allez nu toch! Ik kan je ook gewoon zo laten liggen hoor?

Nadine pakt de baby op, bedankt de vrouw vlug en loopt gehaast de deur uit. Ze vergeet zijn broekje.

15. EXT. SNELWEG - NAMIDDAG

Vanaf een hoog standpunt zien we de auto van Nadine tussen het andere verkeer op de snelweg tussen beboste heuvels. Het regent nog steeds.

16. INT. AUTO DANIEL - NAMIDDAG

Het is al schemerig. Als in trance rijdt Daniel langzaam de parkweg in met mooie vrijstaande huizen.

NB: We zien Daniel ook hier weer op zijn rug.

Hij slaat af en komt tot stilstand bij een pad dat naar een vrijstaande villa leidt. Het huis ligt temidden van grote bomen, in de verte uitzicht op de heuvels. Vanuit z'n auto

kijkt Daniel naar het huis en ziet door de grote ramen de al verlichte woonkamer. Hij drukt op een redial van z'n handsfree telefoon. Het toestel gaat kort over en springt op voicemail.

VOICEMAIL KIM

Het nummer dat U heeft bereikt is op dit moment niet beschikbaar. U wordt doorgeschakeld..piep...

DANIEL

Liefje, hang nou op... ik...

Dan ziet Daniel zijn vriendin KIM, 27 jaar, telefonerend de woonkamer inlopen en met een kop thee op de bank gaan zitten.

DANIEL (cont'd)

Ik..kom eraan... kus.

Daniel verbreekt de verbinding. Even zit hij bewegingsloos naar het huis te kijken, dan gooit hij het portier open en geeft over. *Nog steeds hebben we zijn gezicht niet goed gezien.*

17. INT. AUTO NADINE - NAMIDDAG

Nadine's auto staat in een parkeerhaven langs een drukke weg. Ook hier zet de schemer in. Ze zit naast de baby op de achterbank. De baby is moe van het huilen en vecht tegen de slaap. Nadine aait hem zachtjes over z'n haartjes.

NADINE

(aarzelend, onwennig)

Ga maar slapen, mm, Sam, toe maar. Laat de dag maar ophouden. Zet hem maar gewoon, zo..bwfft uit... Als het straks donker is, zijn er allemaal sterretjes buiten.

Nadine streelt hem nog steeds, maar het lijkt alsof ze zichzelf ontlaadt met haar gepraat, alsof ze ook tegen zichzelf praat.

NADINE (cont'd)

Maar het zijn geen sterretjes. D'r zit gewoon een oude deken over de hemel... waar het daglicht doorheen komt... Kleine gaatjes... En als we slapen, dan valllen we omhoog, door die gaatjes...en daar

ontmoeten we heel veel lieve mensen, van
heel andere tijden...

De baby valt in slaap. Nadine bestudeert nieuwsgierig zijn
gezichtje. Ze aait over zijn haartjes en ruikt even aan hem.
Nadine neemt de geur in zich op. Dan gaat ze zachtjes met haar
vinger langs de natte, getuitede, lipjes. Plots krijgt haar blik
iets donkers.

18. EXT. AUTO NADINE - NAMIDDAG (CONT'D)

Nadine hurkt neer in het gras naast de auto en plast.
Onverwacht wordt ze overspoeld door een golf van verdriet.
Even huilt ze. Het heeft iets dierlijks.

19. INT. HUIS DANIEL EN KIM - NAMIDDAG

Daniel verschijnt zwaar aangeslagen in de deuropening. Kim
schrikt van hem.

KIM
Jezus, wat is er met jou gebeurd?

Daniel aarzelt.

KIM (cont'd)
Waar is Sam?

Daniel haalt diep adem, zoekt naar woorden...

CUT TO:

20. EXT. HUIS DANIEL EN KIM - NAMIDDAG (CONT'D)

Van buiten, door het raam, zien we Daniel en Kim in de
woonkamer. Ze zijn hevig geëmotioneerd. Wat er gezegd wordt,
kunnen we niet verstaan. De lucht boven het huis is
blauwpaars, wat contrasteert met de gele binnenverlichting.
Kim loopt getergd heen en weer. Wanneer Daniel haar vast wil
houden, rukt Kim zich los en gilt. Ze zakt verslagen in
elkaar, zoekt steun bij een tafel.

21. EXT. AUTO NADINE - AVOND

In een groot totaal zien we Nadine's auto tussen het verkeer
op een snelweg door industrieel gebied rijden.

22. INT. AUTO NADINE - AVOND

De baby slaapt vredig op de achterbank terwijl Nadine over de snelweg voortzoekt. Ze passeert een wegbewijzeringsbord met daarop: Metz 78 km, Nancy 95 km, Luxembourg 9 km.

NADINE

Teruggaan...

(ze kijkt even naar de
baby)

Maar ja, wat ga ik dan zeggen..?

STEM NADINE (M.I.)

'Hallo, hier zijn we weer hoor... even
een blokje om geweest...' Trouwens, een
dag later, dat kon dan ook nog wel...

Met Nadine kijken we naar de lampen, hoog langs de weg. Het schijnsel van de oranjegele straatlantaarns flitst over haar bedenkelijke gezicht. De lichten gaan over in:

FADE TO:

23. INT. FILMSTUDIO LUXEMBOURG - AVOND

NB

Dit is de eerste scene dat we Halina Reijn als Nadine zien.

Flashback; tien jaar eerder: studiolampen overstralen het beeld. Nadine, **nu 32**, gekleed in jaren '90 designkleding, staat op een extravagant gestyleerde filmset. Een camera op een dolly, crew eromheen. Voor hen de verlichte set. Nadine is druk in de weer; zelfverzekerd instrueert ze haar assistent en vriendin JULIA, 27 jaar. We zien ook Vince.

NADINE

(met autoriteit)

En? Voor morgen?

JULIA

Is okay. Alleen die stomme chromen bollen
nog.

NADINE

Lindemans heeft die dingen toch wel?

JULIA

Lindemans? Is d''r nog budget dan?

FELICE, 34, een donkere, charismatische vrouw, nogal sexy gekleed, komt bij hen staan.

FELICE

(spottend)

Welk budget?

JULIA

Precies ja. Weet je, Nadine, soms snap ik jou totaal niet. Ik snap het niet. Staan we hier weer voor een fooi te beulen...

Nadine zucht. Felice neemt het voor haar op.

FELICE

Hee eh, Rome is ook niet op één dag ijs gebouwd..ik bedoel ook niet dat eh...

Julia stopt even met haar handeling.

JULIA

(bits)

Wat zeg jij nou..?

NADINE

Dat 't ook goed is voor onze cv, bedoelt ze. Kom op, Julia..die gasten gaan doorbreken..we're just 'riding the wave'.

JULIA

Ja, nou en? Ik hou niet van 'wave'. Toen niet en nu nog niet.

Julia weet genoeg, loopt weg, haar handen vol spullen.

NADINE

Ha, leuk, humor!

Ze kijkt haar glimlachend na, dan richt ze zich weer tot Felice.

FELICE

Ik ben weer naar kantoor.

NADINE

Ja..hee, eh. Guess what? Die Derk van Van Veen heeft gebeld.

FELICE

Mm, dat is wel een grote jongen.

Felice kijkt Nadine vragend aan.

NADINE

Ik help het je hopen... Ik laat hem even wachten. Niet te eager lijken, anders denkt hij dat we geen fuck te doen hebben. Van de week ga ik wel met hem eten...

Felice trekt haar wenkbrauw op.

NADINE (cont'd)

Nou ja...pff, ik krijg wat van dat soort etentjes... Hij is verder ook echt niet bepaald m'n type, zeg maar... Is het natuurlijk weer zo'n type, semi-hip maar aartstwifelaar.

FELICE

Ah joh, gewoon een beetje inpalmen zo'n vent. Laat maar weten of ik nog iets kan doen voor die tijd.

Felice loopt grijnzend weg. Nadine steekt haar hand op en richt zich weer op de set. We bevinden ons bij de opnamen van een videoclip. Een expressionistisch vertekenend decor in ritmisch repeterende kleurige motieven; de rockband Silverstar, die er verveeld in rondhangt, heeft even pauze. Nadine loopt op haar setdresser, VINCE, een wat gezette, eigenzinnige dertiger af. Ze kijkt waarderend hoe hij kleine objecten in de set met nauwkeurige precisie op zijn plaats zet.

NADINE

Het zijn de kleine dingen die het doen...

Vince kijkt Nadine een ogenblik uitdagend aan.

(translate!! Challenging ipv flirt)

VINCE

(met een grimas)

Ja eh..uitzonderingen daargelaten dan.

Nadine flirt terug.

NADINE

Uiteraard.

Op dat moment wordt de playback-band gestart.

OPNAMELEIDER

Attentie voor opname!

Nadine draait zich om, om de set uit te stappen, en botst tegen IAN (26) op, de sexy zanger van Silverstar.

NADINE

Sorry.

IAN

Geen probleem.

Ian lacht naar haar, zijn blik glijdt over haar borst. Nadine kijkt de zanger aangenaam getroffen na, terwijl hij zijn plek in de set inneemt. Dan zien we de clip:

24. INT. FILMSTUDIO LUXEMBOURG - AVOND (CONT.)

Door een vervormende lens zien we 'Silverstar' in de imposante set. Ze 'spelen' vol overgave opmerkelijke muziek uit begin jaren negentig.

Tevreden kijkt Nadine naar de jonge REGISSEUR achter zijn monitor, die op zijn beurt tevreden gebaren maakt naar de gladde A&R MANAGERS van de platenmaatschappij. Dan richt ze haar blik weer op Ian:

De band brengt de muziek terug tot een stuwend minimum. Ian neemt een spannende karakteristieke pose aan. Hij kijkt doordringend en zelfverzekerd in de camera en zingt dan hees:

IAN

So much sweatin..... so much
loooov.... so much loooove, in me.

Een moment is het stil, dan valt de stoere band hard in. Nadine kijkt gefascineerd toe.

25. INT. IAN'S PLACE - AVOND

De camera rijdt uit: Nadine staat/zit halfnaakt op de kale vensterbank. Ian zit geknield voor haar, zijn hoofd tussen

haar benen. In de karig verlichte etage met hoog uitzicht over de verlichte stad zien we Nadine & Ian voor het raam de liefde bedrijven. Onder hen verkeer, aan de overkant ook gebouwen. We zien hen van een afstand.

IAN

Ah..ah..ah..oh Jesus...

Na enkele seconden stopt Ian, staat op en kijkt Nadine uitdagend aan, terwijl hij bij haar naar binnen dringt.

IAN (cont'd)

Meer..?

Nadine hijgt uit.

IAN (cont'd)

I can't hear you.

Nadine knikt, Ian doet plagend niets.

NADINE

Wat doe je? Niet stoppen!

Ian gaat verder maar kan zich al snel niet meer inhouden.

IAN

Ah...ahh..ik..ah... Daar komt ie..daar
komt ie, daar komt ie.....oooooh
yeahhhhh...

Met een dierlijke kreet komt Ian klaar, waarna hij zich zwaar in Nadine's armen laat vallen. Ze vallen om. Nadine gilt lachend. Nog steeds zien we dit van een afstand.

26. INT. AUTO NADINE - AVOND

Nadine, **nu weer 42**, rijdt. Ze ziet er gespannen en vermoeid uit. Ze staart nadenkend voor zich uit. De baby zit nu in de maxicosi naast haar, voorin. Ze kijkt even naar hem.

NADINE

(tegen de baby)

Klein, lief mannetje. Nou, voelt gek he?
Mmm? Maar ja, zo is de wereld, zo'n goede
plek om te leven, een zacht tapijtje waar
je blootsvoets kunt lopen...
We rijden nog even door en..eh, dan gaan
we echt slapen hoor. Ja,

(knikt, voor zichzelf)
dat doen we, lekker slapen...

Nadine begint zachtjes te zingen.

NADINE (CONT'D)
Het mannetje op de zandweg reed, de maan
scheen helder de weg was breed, het
paardje...
(ze weet niet meer hoe het
verder gaat)

Nadine is even stil, kijkt in gedachten verzonken op de
voorbijglidende donkere weg. Ze werpt af en toe een blik op
de baby. Die slaapt... We horen schoenen met hakken haastig op
een echoënde vloer lopen:

CUT TO:

27. INT. POPZAAL / CATACOMBEN – AVOND [OUD: SC. 29]

Flashback: tien jaar eerder. Kale keldergangen met wat
flightcases. Nadine, **nu weer 32**, loopt onder de podiumzaal, op
zoek naar de kleedkamers. We horen het geklik van haar hakken.
Boven haar wordt gechecked. Een bonkende bassdrum klinkt
in de catacomben door. Nadine slaat een hoek om, stopt plots
even, loopt dan naar de kleedkamer van 'Silverstar'. Ze doet
de deur voorzichtig een stukje open. De kleedkamer is leeg, op
Ian na. Hij draagt slechts een morsig te lang T-shirt en is
duidelijk nog niet getransformeerd in het podiumbeest waarin
wij hem eerder zagen. Ian waant zich onbespied en staat in de
spiegel gebiologeerd naar zichzelf te kijken. Hij neemt
ongeveer de spannende karakteristieke pose van z'n videoclip
aan. Volledig door zichzelf in beslag genomen kijkt hij naar
z'n spiegelbeeld en zingt, terwijl zijn hand langzaam naar z'n
kruis gaat:

IAN
So much sweatin..so much pussy, so much
loooooove..I've got so much loooove in me.

Nadine kijkt met groeiend afgrijzen naar Ian, die nu zijn
penis vasthoudt. Ze aarzelt, maar doet dan de deur zachtjes
 dicht. Ze loopt haastig weg. Weer het geklik van haar hakken.

28. INT. AUTO NADINE – AVOND [OUD SC. 28]

Terug in het heden: Naast zich ziet Nadine de baby ongestoord slapen.

STEM NADINE (M.I.)
Soms doe je gewoon wat in je opkomt..ik
wilde toen nog zoveel...

We zien Nadine op haar rug.

29. EXT. STRAAT WOONWIJK – OCHTEND [OUD SC. 26]

Een wagentje van stadsreiniging borstelt met water de straat schoon. Een sombere STRAATVEGER zwiept met een bezem het achtergebleven afval weg. Nadine probeert zich groot te houden, maar is duidelijk aangeslagen.

30. INT. ABORTUSKLINIEK – DAG [OUD SC. 25]

Een felle operatielamp draait over Nadine. Ze ligt wijdbeens in de klemmen en staart naar de lampen boven haar. Nadine tilt haar hoofd een stukje op en ziet een vrouwelijke ARTS en een VERPLEEGSTER aan het werk tussen haar benen. Ze dragen groene operatiekleding. Een opmerkelijke, zestigjarige ASSISTENTE houdt haar hand vast. Vanuit andere ruimtes hoort Nadine smartelijk gegil van pijn. De arts komt overeind en kijkt nadenkend.

ARTS
De ingreep is wel wat lastiger dan
verwacht.

De arts laat de woorden op Nadine inwerken.

ARTS (cont'd)
Er is toch wel iemand die je ophaalt?

Nadine knikt.

ARTS (cont'd)
Mooi.

De arts knikt naar de verpleegster, waarop deze de afzuigapparatuur aanzet en haar een spatel geeft. We lezen de angst op Nadine's gezicht. Dan verkrampst ze van de pijn. Weer horen we elders uit het gebouw pijnlijke kreten.

31. EXT. STRAAT WOONWIJK – SCHEMER [OUD SC. 26]

Nadine loopt in dezelfde kale straat, de andere kant op. Ze wankelt even, geëmotioneerd.

Een auto moet hard remmen om Nadine niet te raken wanneer ze zonder te kijken de weg oversteekt. Nadine staart als een konijn, gevangen in het licht van de koplampen, naar de auto:

CUT TO:

32. EXT. STRAAT METZ-CENTRE – SCHEMER [OUD SC. 27]

We zien nu in dezelfde straat Nadine, **weer 42**, in haar auto. Even lijkt het of ze naar zichzelf keek, maar dan zien we hoe ze, in het heden, blijkbaar remde voor:

33. EXT. ANDERE STRAAT METZ-CENTRE – SCHEMER [OUD SC. 27]

...een opmerkelijk lange, knappe, charismatische MAN (dezelfde acteur als Daniel, maar hier 43 jaar), bebaard, gekleed in driedelig pak en staat op het zebrapad voor Nadine's auto. De lichten van een passerende, afslaan de auto *flairen* om hem heen. Hij draagt een baby in een *baby-bjorn draagzak* en kijkt haar woedend aan. Nadine kijkt er geschrokken naar. Ondanks het excuserend gebaar dat Nadine maakt, ziet ze dat de man haar met grote gebaren uitscheldt en vloekend verder loopt. Nadine kijkt hem verbouwereerd na en zet dan de auto langzaam weer in beweging.

34. INT. MOTEL EPINAL / BADKAMER – AVOND [OUD SC. 30]

Nadine's spiegelbeeld beweegt weg omdat Nadine het spiegelkastje in de badkamer sluit. Ze heeft een handdoek om haar hoofd en is naakt. Met een onderzoekende blik in haar ogen kijkt ze een moment naar haar spiegelbeeld. We zien hier met haar dat ze niet zo jong meer is, ze raakt haar kraaienpootjes aan.

Ze zucht. Na een ogenblik stapt ze, met de handdoek op haar hoofd, in bad en ontspant zich in het warme water. Met gesloten ogen, in een serene stilte, ligt Nadine in bad... Ze lijkt even tot rust te komen. Maar dan schrikt ze op uit haar gedachten. Even lijkt ze van haar apropos, dan stapt ze het bad uit, pakt een handdoek en loopt vlug de kamer in.

35. INT. MOTEL EPINAL / MOTELKAMER – AVOND

POV Nadine: In de ruime kamer ligt de blote baby tevreden op het midden van een groot tweepersoonsbed. Hij kijkt vrolijk om zich heen. Er ligt een groot pak luiers en nog wat babyspullen aan het voeteneind. De TV staat aan en zendt een praatprogramma uit. Nadine komt gehaast de kamer binnen. Een moment kijkt ze vertederd naar de baby op het grote bed. Gaat ernaast op de rand van het bed zitten. *We concentreren ons hier vooral op Nadine's gezicht, vol voorzichtige verwondering.*

Voorzichtig pakt ze de baby op en drukt het kindje tegen zich aan. De handdoek valt van haar hoofd. We zien nu dat haar haar *kortgeknipt en lichter gekleurd* is.

NADINE

Dag lief kind... Wat een lieve kleine voetjes heb ik hier. Zijn die van jou?

Nadine sabbelt even aan één van de voetjes.

NADINE (cont'd)

Oehw..ik bijt ze er zo af hoor...

Nadine wordt even afgeleid door de televisie. Een nog altijd mooie Debbie Harry vult het scherm. Ze wordt geïnterviewd.

DEBBIE HARRY

It's the soul that carries the body.
That's what makes us beautiful...

De presentator lacht een beetje dom.

DEBBIE HARRY (cont'd)

...and of course plastic surgery...

PRESENTATOR

Have you had any cosmetic surgery done yourself then? You, such a cool rockstar?

DEBBIE HARRY

Oh, nose, lips, cheekbones, the works...
yesss..wait, I'll show you how I looked before...

PRESENTATOR

I think our audience would love that.

Debbie haalt een foto uit haar tas. De camera zoomt in op de foto. We zien een grote dikke Papoeavrouw grijnzend in de camera kijken.

DEBBIE HARRY
That used to be me.

Debbie Harry lacht hartelijk...

CUT TO:

Nadine zit op het bed met het kindje in haar armen. Ze geeft de gulzig drinkende baby een fles. Dan staat Nadine op. Ze druppelt wat melk over haar borst en houdt vervolgens de baby tegen haar tepel aan. Het ventje hapt hongerig, maar zuigt niet. Ze aarzelt, doet er nog wat melk bij. De baby probeert het, maar stopt weer. Dan duwt ze het kindje tegen haar borst. Zonder er erg in te hebben, drukt ze het kindje steeds dichtertegen zich aan. Het ziet er plots beklemmend uit.

CUT TO:

36. INT. MOTEL EPINAL / MOTELKAMER - AVOND (CONT.)

Later: De baby ligt bewegingsloos op bed. Slaapt het? Nadine staat gespannen voor het raam en kijkt wanhopig naar buiten, de verte in. In die verte een verlicht industriegebied. Dichterbij de lichten van voorbijrazende auto's. Nadine is nerveus, paniekerig.

37. EXT. MOTEL EPINAL - AVOND

Van een afstand zien we Nadine voor het raam staan en naar buiten kijken.

38. INT. MOTEL EPINAL / MOTELKAMER - AVOND (CONT.)

Nadine loopt van het raam weg en kijkt even naar de slapende baby. Dan pakt ze haastig haar spullen, doet het licht uit en gaat de kamer uit.

39. EXT. MOTEL / PARKEERTERREIN - AVOND

Nadine komt haastig het parkeerterreintje op, kijkt nog eens om naar haar kamer. Stapt dan in haar auto. We zien haar door het zijraampje. Ze aarzelt. Verderop probeert iemand een auto te starten, maar de auto slaat niet aan. Aan de andere kant van het terrein staat een ruziënd jong echtpaar. Nadine zucht, stapt weer uit en loopt terug naar het hotel.

40. INT. MOTEL EPINAL / MOTELKAMER - AVOND (CONT.)

Nadine komt de kamer weer in en gaat vlak naast de slapende baby op het bed zitten. Met een nu rustiger blik kijkt ze naar het kindje.

41. INT. POLITIEBUREAU / KANTOOR - DAG

Kim zit, bleek en breekbaar, tegenover JAARSMA, een tanige, intelligent ogende rechercheur (45) in een modern pak. Daniel, nerveuzig, is er ook. Jaarsma zit achter zijn strakke, opgeruimde bureau. Met minutieuze precisie haalt hij zijn ballpoint tijdens het gesprek uit elkaar en legt de onderdelen naast elkaar voor zich op zijn bureau. Op de achtergrond, door de glazen deur zien we een gang. Aan het eind van de gang hebben twee politie-agentes in uniform moeite met een arrestant. Jaarsma kijkt Kim onderzoekend aan en begint zijn ballpoint weer in elkaar te zetten.

JAARSMA

Op de bewakingscamera's is niets te zien... U begrijpt dus toch wel dat het een nogal stevige beschuldiging is waar u mee aankomt..?

Kim knikt zelfverzekerd. Jaarsma kijkt nadenkend. Daniel zucht, wil iets zeggen, maar Kim is hem voor.

KIM

(fel en steeds emotioneler)
Wat is dat voor gelul, jullie moeten toch alle mogelijkheden afgaan?! Of niet dan?

JAARSMA

(aangeslagen)
Ik begrijp dat u gespannen bent maareh..laten we...
(onderbeekt zichzelf, richt zich tot Daniel)
...want hoe denkt u hier eigenlijk over?

Kim breekt, barst in snikken uit.

KIM

Ik vroeg u wat!

Daniel aarzelt, zoekt naar woorden. Jaarsma weet niet goed wat hij moet doen. Hij staat op, loopt naar het raam, kijkt weg

van Kim, naar buiten, de gang in. Kim huilt zachtjes. Daniel probeert haar te troosten, maar ze duwt zijn hand weg. Jaarsma knijpt zijn ogen samen en kijkt Kim een moment onderzoekend aan. Dan verlegt hij zijn blik naar Daniel. Die staart aangeslagen, piekerend, voor zich uit.

JAARSMA

Weet u, ik eh, ik begrijp hoe vreselijk dit is...

(zucht, draait zich naar haar toe)

We zijn in dit soort zaken helaas ook aan procedures gebonden, we moeten elke kant van de zaak bekijken... Maar ik zal alles op alles zetten om uw kindje terug te krijgen.

42. EXT. POMPSTATION E23 - DAG

Nadine heeft zojuist haar auto volgetankt en loopt naar binnen om af te rekenen. De baby slaapt achterin in z'n maxicosi. Als ze weer naar buiten loopt, schrikt Nadine zich rot: Ze ziet EEN MOTORAGENT bij de auto staan. Hij kijkt aandachtig naar de baby op de achterbank. Nadine duikt in paniek weg achter een auto. Nerveus denkt ze na. Wat nu? Ze aarzelt. Als ze ziet dat er al meer mensen nieuwsgierig bij haar auto komen staan, en de agent ook nog iets aan ze begint te vragen, gaat ze snel naar de achterkant van het gebouw. Koortsachtig beent ze daar even heen en weer. Een man zit bij zijn motor gebukt.

NADINE

(voor zichzelf, maar tegen de man)

Het is mijn baby, mijn baby?

MAN

Eh, watterh?

Dan haalt ze diep adem, kijkt om de hoek. Er staan nog steeds wat mensen om de auto. Op haar hoede begint ze gedecideerd naar haar auto te lopen. Als ze er bijna is, kijken de mensen en de agent, die met zijn walkie talkie in de weer is, haar plotseling aan. Nadine blijft van schrik stokstijf staan.

AGENT

(in het Frans/Duits)

Goedendag. Is dit uw baby?

Nadine knikt aarzelend.

NADINE
(plots bozig)
Eh, dat is mijn auto, okee!

Enkele mensen zuchten of grijnzen en beginnen weg te lopen. De agent kijkt vorsend de auto in.

AGENT (cont'd)
Hoe oud is hij?

NADINE
Zij. Het is een meisje. Acht maanden.
Hoezo?

De agent aarzelt even. Nadine aarzelt. Ze ziet eruit of ze ieder moment een 'nervous breakdown' kan krijgen.

AGENT
(kwaad)

Hoezo?! Een meisje! Van acht maanden!
Weet u wel hoe gevaarlijk het is om die
zomaar in een auto achter te laten?! Wilt
u dat nooit, nooit meer doen?!!

Nadine schudt verschrikt haar hoofd.

AGENT
Hhm... enne, slaapt ze goed?

NADINE
Eh... het gaat wel... Hoezo?

De agent kijkt haar een moment doordringend aan.

AGENT
Het is altijd zwaar... Bij ons ook.
Elke ochtend om vijf uur stipt begint het
weer... Om gek van te worden. Een heel
ander leven, niet?

Nadine, verbaasd door deze verrassende wending, knikt aarzelend.

AGENT (cont'd)

Nou ja, 't zal wennen zijn. Tot ziens,
fijne dag nog.

De agent loopt naar binnen. Nadine kijkt de agent verbijsterd na, haalt dan heel diep en opgelucht adem. Snel stapt ze in haar auto en rijdt weg.

43. EXT. SAINT SAVEUR / MARKT - DAG

Van een afstand zien we: Nadine is nu anders gekleed. Eenvoudiger, met gymshoenen. Ze zit met de baby, *nu gekleed als meisje*, in kleurige Oilily-achtige kleding, op haar schoot, op een bankje bij een groentemarkt. *Gaandeweg zien we hen steeds dichterbij komen*. Ze fatsoeneert de kleding.

NADINE

Ik weet dat 't niet leuk is, Sam, sorry
liefie, maar deze mama kan even niet
anders... Dat snap je toch wel?

Nadine begint dan, aan de hand van een instructievelletje, een babybjorn-draagzak in elkaar te zetten. Het lukt nog niet echt. De baby steekt zijn handje uit. Pakt een pink van Nadine. Iets dat haar ontroert. Teder geeft Nadine een kusje op zijn kleine handjes. We zien haar nu vanaf een steeds hoger standpunt. En dan alleen de vaalblauwe lucht. We horen haar zeggen:

NADINE (cont'd)

Het is wel een heel mooi jurkje hoor. M'n
vader heeft vroeger ook een keer zo'n
soort jurkje voor me gekocht.

44. EXT. AUTO NADINE - OCHTEND

Vanuit de hoogte bewegen we mee met: Nadine's auto, die nu op een provinciale, rustige weg door het heuvellandschap rijdt. Verlaten velden, elektriciteitsmasten, in de verte koeltorens waarboven zich grote witte wolken stoom in de lucht vormen.

45. INT. AUTO NADINE - OCHTEND

Nadine rijdt met de baby naast zich in de maxicosi. Ze trekt een gezicht naar hem. Hoewel ze vrolijk tracht te klinken, zien we dat ze eerder bezorgd is.

NADINE

Weet je wat je ook krijgt?
Een naam... Bobbie!
Ja, jij heet Bobbie nu, m'n schatje.
Bobbie... Hé, Oebiedoebie Bobbielief.

De baby slaakt een kreetje en lacht. Nadine is verrukt.

NADINE (cont'd)
Hee, ga jij lachen?!

Nadine glimlacht.

46. EXT. BOS FRANKRIJK - DAG

Nadine stopt aan de rand van een bos en stapt uit. Een moment neemt ze de omgeving in zich op. Dan pakt ze de draagzak uit de auto en knoopt hem om. Nadine tilt de baby uit de auto en manoeuvreert hem in de draagzak. Ze staat even aandachtig te luisteren.

NADINE
Hoor je dat? Dat zijn voorjaarsvogeltjes.
Ben jij wel eens in een voorjaarsbos geweest? Nee he? De vogels die je hier hoort zingen, die zijn er voor het vakantiegevoel, voor als het zomer wordt.... Dus..dan weet je dat vast.

Met de baby tegen zich aangeklemd, loopt Nadine vastbesloten het bos in. We volgen haar even op afstand. Steeds meer bomen benemen ons het zicht. Alsof ze er door wordt opgenomen.

47. EXT. BOS FRANKRIJK - DAG (CONT.)

Nadine loopt met de baby onder de bomen, tussen struiken en varens door. Ze staat even stil wanneer ze iets verderop, op een open stuk terrein, een verlaten villa met een groot terras ziet. In het midden van het terras staat een groen koperen object: ellipsen om een grote, gekantelde rechthoek met een abstract soort mond erop. Nadine kijkt ernaar en ziet:

CUT TO:

48. EXT. BOS FRANKRIJK / TERRAS - DAG

Elf jaar eerder: water uit de mond van de nu glimmende koperen rechthoek stromen; het is zomer. Het object wordt bewonderd en

bekeken door feestelijk aangeklede mensen. Vlakbij het kunstwerk staat HENRIETTE, Nadine's moeder, een goed geconserveerde vrouw, ± 60 jaar. Ze ziet er verzorgd uit. Ze draagt een wat te jeugdig mantelpak met uitgesproken sieraden en een kruis om haar hals. Haar halflange grijzende bruine haar is zorgvuldig gekapt. Ze gaat een kleine verhoging op om een toespraak te houden. We bevinden ons bij het tweede huis van Nadine's vader en moeder. Het kunstwerk is ontworpen door Nadine.

Nadine, **nu 31**, staat bij STEVAN, haar vader, 65, gekleed in een goed pak. Stevan rookt onafgebroken en staat nooit zonder glas in zijn handen. Ook Felice, een opmerkelijke vrouw, nu 33, staat erbij.

NADINE

(tegen haar vader)

Felice is zeg maar mijn rechterhand. Ze is onmisbaar, echt waar. En weet je pap, we zijn nu nog een klein bedrijfje, maar toch weten mensen ons al te vinden, we krijgen al aanvragen...

Haar vader knikt welwillend.

FELICE

Ja, we bouwen best al een reputatie op, zeg maar.

Nadine wil wat zeggen, maar haar moeder eist de aandacht van de aanwezigen op. Aanhoudelijk en geagiteerd tikt ze met één van haar ringen tegen haar glas. Nadine glimlacht naar haar vader.

HENRIETTE

Stilte, alstublieft..dank u. Eh ja, nog even iets anders, we hebben hier ook een kunstwerk! En hoewel Nadine het mij uitdrukkelijk verboden heeft om daarover te spreken, wil ik toch graag van de gelegenheid gebruik maken om kort een paar woorden te spreken.

Nadine voelt zich opgelaten. Haar vader stoot haar, bij wijze van steun, aan.

HENRIETTE (cont'd)

Allereerst wil ik haar feliciteren met deze indrukwekkende...

Henriette wijst naar het object en kijkt er schalks bij.

HENRIETTE (cont'd)
Eh... vierkante Vulva?

De gasten lachen.

HENRIETTE (cont'd)
Ja, ik weet ook niet goed hoe ik het abstracte moet noemen, maar dat zal de generatiekloof wel zijn.

De aanwezigen lachen weer. Nadine ergert zich.

HENRIETTE (cont'd)
Maar ondanks het feit dat ik geen flauw idee heb wat eh..zoiets voorstelt, zijn we erg trots op Nadine... en danken we ook onze vrienden die het transport hier naar toe mogelijk hebben gemaakt. Nadine?

Henriette zoekt het publiek af naar Nadine. Alle ogen zijn nu op haar gericht. Nadine glimlacht geforceerd.

HENRIETTE (cont'd)
Gefeliciteerd!

Allen heffen het glas en brengen een toast uit. Nadine neemt een grote slok van haar bier en kijkt ongemakkelijk en verontschuldigend naar Felice.

NADINE
(zachtjes, grappend tegen Felice)
Het liefst zou ze nog op d'r eigen begrafenis speechen.

49. EXT. BOS FRANKRIJK / TERRAS - DAG (CONT.)

Iets later: Nadine baant zich een weg door de mensen heen. Stevan staat met een groepje jonge mensen te praten en leegt zijn whiskyglas. Wanneer Nadine langskomt pakt hij haar even trots en liefdevol vast. Ze hebben geen woorden nodig. Stevan drukt een tedere kus op haar hand.

STEVAN
Ik ben trots op je. Ik kan me geen mooiere tijdbesteding voorstellen dan om jou te zien stralen, Poetsie.

Stevans gegrinnik gaat over in een korte maar hevige hoestbui. Nadine kijkt bezorgd naar hem.

CUT TO:

50. EXT. BOS – DAG

Dertig jaar eerder: Een jongere Stevan steekt een gele sigaret op. Al rokende knielt hij neer naast de tienjarige Nadine. Hij schiet met een jachtgeweer op eenden verderop. Nadine kijkt naar hem. Dan kijkt Stevan naar haar. Hij geeft haar het geweer en, als ze aarzelt, helpt hij haar schieten. Nadine proest het uit. Stevan kijkt even naar haar met een mengeling van trots en verbazing.

CUT TO:

51. EXT. BOS FRANKRIJK / TERRAS – DAG (CONT.)

NADINE

Zal ik wat water... hee, pappie...

Half stikkend in de hoest schudt Stevan verontwaardigd 'nee'. Wanneer hij weer enigszins lucht heeft, steekt hij weer een gele sigaret op.

STEVAN

Haal me een whisky'tje, daar doe je me een groot plezier mee, Poets.

Nadine aarzelt even. Uit zijn binnenzak haalt hij een klein kadootje.

STEVAN (cont'd)

Vergeet ik het weer bijna.
Hier, voor jou.

Nadine lacht haar vader toe. Ze pakt het uit. Het is een boekje: *Overpeinzingen, Marcus Aurelius*. Nadine weet niet goed wat ze ermee moet. Dat voelt haar vader aan.

STEVAN (cont'd)

'T is gewoon een mooi verhaal.
Lees het af en toe, als je rustig bent.
Zal je goed doen.

NADINE

(weet niet goed wat ze ermee
moet)
Okay...

STEVAN
(schertsend)
En neehee, Aurelius is geen katholiek.

Nadine slaat het boekje open en leest, terwijl we Stevan zien toekijken, glimlachend een strofe voor:

NADINE
'Zelfs indien het uw bestemming is om
drieduizend jaar te leven, bedenk dan,
dat niemand een ander leven verliest dan
dat wat hij op dat moment heeft. Iedereen
hoeft dus maar afstand te doen van een
kort moment.

NB: Tijdens Nadine's voorlezen snijden we weer even terug naar dertig jaar eerder. Stevan en de kleine Nadine zitten op een omgevallen boom bij een vennetje, genietend van de stilte.

NADINE (cont'd)

Van verleden en toekomst kun je geen
afstand doen, omdat we dat niet meer
bezitten.
Een druif is eerst onrijp, dan volgroeid
en tenslotte verdroogd. Telkens is dat
dus een verandering naar iets dat *nu* niet
bestaat...' Goh..gezellig, lekker luchtig
ook...

Nadine werpt haar vader een ironische blik toe.

STEVAN
Ja, nou ja, het is ook niet voor nu he!

NADINE
Dankjewel.

Ze zoent hem. Nadine draait zich om om het drankje te halen en ziet dan haar moeder geanimeerd met Felice praten. Felice wuift naar haar, Nadine gaat naar hen toe.

FELICE

Ik heb net kennis met je moeder gemaakt.
Wat bijzonder dat ze ook kunstacademie
heeft gedaan.

Nadine kijkt haar moeder verbaasd aan.

NADINE
Dat is zeker bijzonder.

HENRIETTE
Ik vertelde net dat ik beeldhouwen heb
gestudeerd.

NADINE
Een blauwe maandag.

Henriette lacht en gooit haar haren in haar nek.

HENRIETTE
Wel iets langer dan dat natuurlijk, maar
toen ontmoette ik je vader, en kreeg ik
jou.

Henriette grapt tot Felice.

HENRIETTE (cont'd)
Twee carrières op één kussen, daar slaapt
geen kindje tussen. Dat was toen normaal.
Een heel andere tijd.

Ze kijkt even, met een wat spottende blik, naar Nadine.

HENRIETTE (cont'd)
Toen begonnen vrouwen nog gewoon op tijd
aan een gezin. Nu zeurt iedereen maar
over carrière maken. En waarom? Alles is
toch al gedaan eigenlijk?

Nadine zucht ongeduldig. Voelt zich ongemakkelijk omdat Felice
erbij staat. Maar haar moeder draaft door.

HENRIETTE (cont'd)
Neem nu dit kunstwerk. Het is aardig,
maar wat kan je ermee, uiteindelijk?
(ook tegen Felice)
Een leven kun je er niet mee opbouwen.

Geïrriteerd onderbreekt Nadine haar.

NADINE

Ja, nou weet ik het wel, mam.

HENRIETTE

(scherp)

En zo'n reactie krijg je dan weer van je kind, waar je je hele leven voor hebt gezorgd... en nog steeds, goed beschouwd...

Henriette richt zich geforceerd glimlachend tot Felice en pakt haar hand.

HENRIETTE (cont'd)

Hoe dan ook, ik vond het leuk je ontmoet te hebben.

Henriette draait zich om en overziet een moment de menigte. Dan stapt ze doelbewust op een knappe jonge man af en stelt zich voor. Nadine verbijst zich. Felice lacht om de situatie...

NADINE

Ja, lach maar. Ze is ook best lief hoor, maar zo..irritant. Aaah! Altijd die eh...soort jaloezie, weetjewel...

Felice lacht.

FELICE

Ik zou ook een boek kunnen schrijven over mijn moeder. Zeurt ook altijd over kleinkinderen. Ze zien gewoon niet in dat we ook andere dingen willen.

Nadine lacht en plaatst aanhalingstekens in de lucht.

NADINE

(maakt ironisch gebaar)

"Bang Bang, daar komen de Babyboomers."

52. EXT. BOS FRANKRIJK / TERRAS - DAG (CONT.)

Nadine, met een glas whiskey voor haar vader, loopt rond tussen de gasten en ziet een donker gekleurd meisje met een blanke moeder in een wit pak aan een tafeltje zitten. Ze eet een groot stuk slagroomtaart. De slagroom hangt aan haar neus en wangen. Nadine glimlacht.

53. EXT. ARTHOUSE - DAG

Heden, dus 11 jaar na het tuinfeest: Daniel loopt gedecideerd een kantoorpand in en stapt in de lift.

54. INT. ARTHOUSE - DAG

In het ruime, modern ingerichte kantoor, met grote ramen, en uitvergote foto's aan de wanden, tafels met maquettes, tekeningen en schema's, is Felice druk aan het werk. Ze staat achter een grote tafel en is bezig kleuren bij elkaar te ordenen. Vince, nu 39, pakt gehaast kratjes in met diverse spullen. De telefoon rinkelt.

FELICE

Daar zul je ze weer hebben.
(richt zich nu echt tot
Vince)

Ja, ik heb ze gebeld, gezegd dat je er nu aan zou komen, binnen eh... tien minuten, Vince.

Vince kijkt Felice verwilderd aan. De telefoon stopt met rinkelen.

VINCE

Lekkere ben jij, dat haal ik toch nooit.

FELICE

Ja, euh, dan dan gebruik je je fantasie maar.

Felice kijkt naar Vince, die opgefokt doorgaat met spullen sorteren. Een andere telefoon rinkelt. Felice neemt op.

FELICE (cont'd)

Arthouse, Felice.

Daniel verschijnt onopgemerkt in de deuropening. Het is duidelijk dat hij er al eerder is geweest. Wat ongemakkelijk wacht hij bij de deur op Felice.

FELICE (cont'd)

Weet ik, maar het is alleen een beetje laat na eerst wel vol lof te zijn over onze ontwerpen. Het is niet erg, maar je begrijpt hopelijk dat we de offerte ook moeten herzien...

Vince heeft de kratjes klaar en opgestapeld. Hij loopt met een paar kratjes naar de uitgang die geblokkeerd wordt door Daniel.

VINCE
(grijzend)
Hee man, long time no see.

Daniel glimlacht naar de grijnzende Vince.

VINCE (cont'd)
Sorry, mag ik effe eh...

Daniel laat hem passeren. Felice hangt op en kijkt Daniel verbaasd aan.

FELICE
Wat kom jij hier doen?

DANIEL
Is Nadine er?

Felice geeft geen antwoord.

DANIEL (cont'd)
Waar is ze? Waarom neemt ze haar mobiel niet op? Het is dringend.

FELICE
(verontwaardigd, snel)
Dat zijn twee vragen en een eis in een keer. Dat is nogal wat he, op een drukke dag als deze.

DANIEL
Kom op! Het is dringend.

FELICE
Ach zo.

Onverwacht maait Daniel met één beweging alle stoffen, aantekeningen en papieren van tafel.

DANIEL
(kwaad)
Hou op en vertel gewoon waar ze is. Ik vraag het verdomme niet zomaar.

FELICE

Jezus, doe een beetje normaal man! Ze is er niet. Weet ik veel... Lulhannes!

Vince komt binnen om de overige spullen te halen en ziet de gespannen situatie.

DANIEL
(schampert)
Jaja. En waar is ze dan wel?

Felice haalt haar schouders op. Daniel slaat een maquette van tafel.

FELICE
Hou op!

Vince loopt dreigend op Daniel af.

VINCE
Hé joh, kappen!

DANIEL
Bemoei jij je d'r niet mee! Ik stel een heel normale vraag: waar is ze?

FELICE
Jezus man, weet ik veel waar ze uithangt!
Ik ben d'r moeder niet.

Vince pakt Daniel vriendelijk maar beslist bij zijn schouders.

VINCE
Het lijkt me beter als jij gaat.

DANIEL
Heb je haar nog gesproken dan?

Felice antwoordt niet meer. Daniel rukt zich los van Vince.

DANIEL (cont'd)
(tegen Vince)
Jij?

VINCE
Wat is er in godsnaam met jou aan de hand?

Daniel kijkt Felice en Vince een ogenblik onderzoekend en vijandig aan.

DANIEL
(aarzelt)
D'r is eh, d'r is iets ergs gebeurd...

Terwijl Daniel het kantoor uitloopt valt zijn oog op een oude foto van Nadine (33) die op het prikbord hangt. Het is een trotse zomerse foto in een bos. Nadine ziet er stralend uit.

DANIEL (cont'd)
Enneh... Als jullie haar spreken, zeg
maar dat ik haar zoek.

Daniel kijkt om en lijkt voor het eerst de ravage te zien die hij heeft aangericht.

DANIEL (cont'd)
Ik..eh... sorry.

Daniel loopt weg. Felice en Vince kijken hem verbijsterd na. Felice richt zich tot Vince.

FELICE
Waar is ze eigenlijk?

Vince haalt zijn schouders vragend op.

55. EXT. BOS FRANKRIJK - NAMIDDAG (CONT'D)

Nadine, **nu weer ouder, 42**, zit op een met mos bedekte bloembak op het lege terras. Nadine heeft de baby op haar schoot. Ze praat voor zich uit.

NADINE
Mama's zijn niet per se altijd leuk
hoor... Ik had er eentje, die eh, noooit
luisterde. Die praatte zelf alleen
maar..ze *kletste* maar door... Net zolang
tot ik het he-le-maal zat was. Dat *gelul*,
over niks.

De baby zit op Nadine's schoot en kijkt nieuwsgierig rond. De zon staat al laag. Nadine staart in de verte en ziet in haar verbeelding:

CUT TO:

56. EXT. BOS FRANKRIJK / TERRAS - DAG (CONT'D)

Weer springen we naar het tuinfeest elf jaar eerder: Nadine's moeder staat bij een tafel met hapjes en zegt vriendelijk gedag tegen wat mensen. Als Nadine bij haar komt staan om wat in te schenken, zijn ze even alleen. Henriette fatsoeneert wat obsessief haar kokette mantelpakje en richt zich tot Nadine:

HENRIETTE

Zeg, moest dat nu net weer zo, zo bits?..

Nadine staart haar met grote ogen aan; wie was er nu bits?

HENRIETTE (cont'd)

Nu ja, goed... Aardig kind, die eh..Femke?

NADINE

Felice. Ja. Ze werkt voor me. Nou ja, het is meer m'n rechterhand, eigenlijk.

Henriette knikt hierop veelbetekenend.

HENRIETTE

Allemaal leuk en aardig, maar zeg nou zelf, wij zijn toch de enige aan wie je zo'n groot ding verkoopt. Chantal, jweetwel, van de Uffords, die zich trouwens niet te goed voelt om gewoon een man te vinden en moeder te zijn, die gaat al een tweede zaak openen, in België.

Nadine raakt geïrriteerd. Schenkt zichzelf een glas in.

NADINE

Wat interesseert mij die trut nu. Leuk voor d'r...

HENRIETTE

(scherp)

Kijk, ik heb al vaker gezegd, je moet nu als een volwaardig lid van de maatschappij mee gaan draaien he. We kunnen je niet blijven onderhouden... Je snapt toch hopelijk ook wel dat het niet leuk voor mij is te constateren dat ik m'n hele leven heb opgeofferd voor jou, terwijl jij, jij gewoon he-le-maal niet eh, ja...

Nadine ontploft.

NADINE

(schiets uit haar slof)

Jezus ma!!

(uit pure opwinding gooit

Nadine haar glas kapot)

Weet je, ik heb zo schoon genoeg van

steeds maar weer dat stomme,

gefrustreerde gezeik van jou! Trut!!

Verderop kijken wat mensen naar het tumult. Henriette schaamt zich, maakt zich met een vergoeilijkend grijnsje naar de mensen en een veelbetekenende blik naar Nadine uit de voeten, Nadine verloren achterlatend.

CUT TO:

57. EXT. BOS FRANKRIJK - NAMIDDAG (CONT'D)

Elf jaar later: Nadine, 42, zit weer met de baby op haar schoot. Ze kijkt weemoedig voor zich uit, terwijl ze de baby zachtjes aait.

Nadine staart even in de leegte om haar heen. Dan wordt ze afgeleid door de baby die zijn handjes in haar mond probeert te stoppen. Ze moet glimlachen en kust het kindje. Nadine's gezicht betreft. Nadine staat abrupt op, ze is gespannen.

STEM NADINE (M.I.) [UIT 59]

Waarom ik toen langs dat huis ging?

Ik weet het niet.

Misschien sloeg het nergens op, ik

wilde...

NADINE [UIT 59]

(tegen baby)

Nou, ja, het slaat nergens op maar..ik

wilde gewoon dat m'n moeder me nog een

keer kon zien, zo, met jou... Dat zou

haar wel goed hebben gedaan... Ach...

We moeten gaan. We moeten echt gaan.

Nadine stopt de baby weer in haar draagzak.

NADINE (cont'd)

(grappend tegen de baby)

Dat geouwehoer ook van jou.

58. INT. ARTHOUSE - DAG

Felice zit in het grote Arthouse-kantoor achter haar rommelige bureau. Ze kijkt even naar haar telefoon, denkt na. Vince staat er bij.

VINCE

Kom, laat mij maar.

Hij pakt de telefoon en draait een nummer. Wacht even, gebaart naar Felice dat het voice-mail is. Spreekt dan toch in.

VINCE (cont'd)

Hai Grote Baas, met Vince hier...

Luister, ik weet niet wat er allemaal aan de hand is, maar bel even waar je zit, ik eh, nou ja, ik hoop dat alles goed met je is. En Felice natuurlijk ook, zit hier, hoopt hetzelfde... Liefs...

Hij hangt op. Ze kijken elkaar aan, Vince haalt zijn schouders op.

59. INT. AUTO NADINE - NAMIDDAG

Ze rijden weer. We zien Nadine door de voorruit. Ze is relaxed. Reflecties van bomen trekken over haar gezicht. Nadine zet de autoradio aan. Een Franse D.J. kondigt een liedje van *Patachou* aan. Het weemoedige liedje lijkt haar goed te doen.

Nadine remt af bij een bocht in de weg. Ze kijkt naar de bocht, de bomen... Dan geeft ze flink gas. Zet de radio iets harder, luistert. De muziek loopt door onder:

CUT TO:

60. INT. HUIS DANIEL EN KIM / TRAP & OVERLOOP - DAG

Daniel komt langzaam de trap opgelopen. Bovenaan, aan het eind van de donkere overloop, ziet hij Kim in de schaars verlichte kinderkamer zitten. Ze zit in een schommelstoel naast het kinderbedje. Ze schommelt manisch heen en weer en huilt zachtjes. Daniel staat zwijgend en machteloos in het trapgat.

61. EXT. CAFÉ-BAR - AVONDSCHERMER

Nadine komt een eenzaam langs de oude Route National gesitueerde cafe-bar met klein benzinstation uit met de baby. Ze luistert via een publieke telefoon naar iets. Als ze ophangt betreft haar gezicht even. Bij de uitgang kijkt ze fronzend in het schap met kranten. De lucht kleurt blauwpaars. Ze loopt naar haar auto als een wat slungelige, maar ook innemende, knappe jongen, PHILIPPE (17), op haar afkomt. Hij duwt een scooter en is gekleed in een baggy spijkerbroek met dure trendy Nikes. Uit zijn achterzak steekt een krant. Zijn open blik geeft hem iets onschuldigs.

PHILIPPE

(vriendelijk, in het Frans)

Bonsoir madame. Mag ik een stukje mee? Ik heb pech.

Nadine aarzelt.

PHILIPPE (cont'd)

Tot Michel-les-Bane, een kilometertje of 20 maar.

Nadine neemt Philippe op, kijkt even om zich heen. Hij glimlacht ontwapenend naar haar. Een jochie nog haast...

NADINE

Eh nee, sorry, ik moet een andere kant op.

PHILIPPE

Ah toe? Een stukje, daar ben ik ook al mee geholpen.

Nadine glimlacht nerveus, zegt sorry en stapt in.

62. INT. AUTO NADINE - AVONDSCHER

In haar spiegel ziet Nadine de jonge jongen een teleurgesteld gebaar maken. Hij staat er verloren bij. Nadine zucht. Dan stopt ze de auto. Rijdt achteruit terug.

CUT TO:

63. INT. AUTO NADINE - AVONDSCHER

Nadine en Philippe rijden, de baby dommelt op de achterbank. Philippe kijkt balend naar buiten. Nadine is nerveus, neemt hem zijdelings op. De jongen merkt het en kijkt grijnzend

terug. De autoradio staat nog steeds zachtjes aan. Philippe zakt onderuit, kijkt, plots heel wat minder vriendelijk, naar buiten.

PHILIPPE

Kutscooter. Gezeik vanaf het begin.

Even is het stil, alleen de muziek van de autoradio is te horen.

PHILIPPE (cont'd)

Ze zeggen altijd dat die dingen haast onderhoudsvrij zijn..nou, ho maar!

Nadine gaat verziten, kijkt even achterom naar de baby. Philippe volgt even haar blik. Dan kijkt hij Nadine een moment onderzoekend aan. Even kijkt Nadine terug. Maar ze kan opeens Philippe's blik niet trotseren en kijkt nerveuzig weer naar buiten. De stilte hangt onheilspellend in de auto. Nadine probeert haar angst te verbergen en concentreert zich op de weg voor haar. Philippe's blik krijgt iets geamuseerds. Nadine rijdt nerveus verder. Beiden zwijgen terwijl de auto over de verlaten weg zoekt.

PHILIPPE (cont'd)

Op vakantie?

NADINE

...Ja.

PHILIPPE

Waarheen?

Nadine aarzelt voordat ze antwoordt.

NADINE

We stoppen waar het mooi weer is.

Philippe kijkt even fronzend naar buiten. Hij denkt na

PHILIPPE

Hoe oud is zij?

Hij kijkt naar de baby.

NADINE

Eh, vijf maanden.

PHILLIPE

Hmm... Zo, da's een hele flinkerd dan.
Die van mijn zus is net zo iets, maar dan
wel een heel stuk kleiner.
(grinnikt)

De babbelgrage D.J. onderbreekt het nummer. Philippe wordt erdoor afgeleid.

D.J.
(snel, in het Frans)
Axel Reds nieuwste single.
Véééelbelovend! We gaan eruit voor het
nieuws, hier op Fm Six, met Missy Elliott
and she don't want no One Minute Man en
ik kan je zeggen...

Philippe zet de radio ongevraagd wat harder.

PHILIPPE
Ah, lekker nummer is dat.

Hij beweegt wat mee. Nadine haalt diep adem en zet abrupt de radio uit. Phillippe kijkt hierdoor een moment met een doordringende blik naar haar. Hij ziet dat Nadine zenuwachtig doet. Dan reageert Nadine alsnog op zijn eerdere opmerking.

NADINE
(stellig, gehaast)
Nederlandse kinderen zijn altijd groot.
In vergelijking met de meeste zuidelijke
landen bedoel ik.

PHILIPPE
Aha...

Philippe is verbaasd door de late reactie. Hij kijkt even naar de baby, dan weer naar Nadine. Het is alsof hij haar nervositeit invoelt. Even kijkt hij grijnzend weer naar buiten. In de wijde omtrek is geen huis te zien. Na een ogenblik:

PHILIPPE (cont'd)
(uitdagend)
Gek, dat kind lijkt helemaal niet op jou.

Nadine kijkt hem express niet aan. Philippe kijkt nu brutaal naar haar. Richt zich dan bruto tot de baby, raakt hem ook aan.

PHILIPPE (cont'd)
Heej! Ouwetje! Jouw moeder lijkt helemaal
niet op jou he? SZz. SZzszz!

Hij schudt aan de maxicosie. Nadine remt af...

NADINE
(diep inademend)
Luister, ik eh...

PHILIPPE
(onderbreekt haar)
Oh ja! Wacht, da's grappig. Hier is het,
precies hier! Hier kan je stoppen! Kijk
daar!

Philippe wijst op een inrit van een boomgaard. Nadine stopt
geïrriteerd op de aangegeven plaats. Philippe draait zich naar
Nadine. Plots lijkt hij een heel ander iemand, veel rauwer.
Met een onverwacht soepel gebaar klikt hij een knipmes open.

PHILIPPE (cont'd)
Luister mevrouwtje, d'r klopt iets he?
Aan jou.

Nadine is totaal overdonderd door het mes.

PHILIPPE (cont'd)
Maakt niet uit. Kom op, het is simpel: ik
wil je geld zien.

Philippe brengt dreigend zijn mes naar Nadine's gezicht.

NADINE
Dit kun je niet menen, kom op, ik...

Zonder veel omhaal flists Philippe het mes langs Nadine's hand
aan het stuur. Nadine gilt het uit, grijpt naar haar bloedende
hand.

NADINE (cont'd)
Aauw!!

Philippe kijkt haar uitdagend aan.

PHILIPPE
Nou, kom op met die flappen trut!

NADINE
Okay... okay!

Nadine pakt haar portemonnee. Er zit 300 euro in.

NADINE (cont'd)

Dat is alles wat ik heb. Meer heb ik niet bij me.

PHILLIPE

Geeft niks.

Hij graait het geld eruit en geeft Nadine een knipoog.

PHILIPPE

Dan gaan we nog wat pinnen. Rijden dan maar weer he?!

Nadine trilt... ze wil wegrijden. Maar Philippe legt zijn hand op het stuur.

PHILIPPE (cont'd)

Maar eerst wil ik je tieten zien.

Nadine bevriest. Philippe kijkt even naar de huilende baby.

PHILIPPE (cont'd)

Vindt die troetelbabe niet erg, he? meisjes onder mekaar...

Philippe graait ruw naar Nadine's borsten. Nadine slaat zijn handen weg.

NADINE

Hee!

Philippe houdt het mes dreigend voor haar hals. Dan begint hij met z'n andere hand haar shirt omhoog te werken. Philippe kijkt opgewonden naar haar borsten. Hij pakt met een hand even haar borsten vast.

PHILIPPE

Doe dat ding los.

Nadine begint haar BH los te maken. Dan begint hij moeizaam zijn broek open te ritsen. Nadine kijkt strak voor zich. Na enkele ogenblikken, wanneer Philippe zich superieur waant, geeft Nadine hem onverwacht een elleboogstoot. Ze raakt hem in z'n gezicht, hij slaat met z'n hoofd tegen de zijruit. Even is Philippe versuft. Nadine maakt hier gebruik van en grist het mes weg. Ze steekt het mes in zijn been. Als Philippe van de pijn dubbel slaat, duikt ze over hem heen en opent het

portier. Ze probeert hem naar buiten te trappen. Na een kleine worsteling valt Philippe uit de auto. Nadine geeft gas, trekt haar shirt naar beneden en rijdt weg. De baby begint te huilen. Nadine kijkt in haar spiegel en ziet Philippe boos opkrabbelen. Ze slaat met haar handen op het stuur.

NADINE
Godverdomme! Verdomme!!

De baby schrikt van Nadine en stopt abrupt even met huilen. Nadine legt even haar hand op de baby om hem te troosten.

NADINE (cont'd)
Hé, sshj. Je hoeft niet te huilen.
Sssssjjj, het is goed, het is alweer
goed, liefje.

Nadine zet de radio zachtjes aan en zapt gespannen door wat zenders heen. Ze laat de radio op klassiek aan staan, kijkt gespannen op de weg voor zich.

64. INT. HOTEL 2 - AVOND

Nadine heeft gedoucht. Halfnaakt en met nat haar zit ze op het hotelbed en probeert de baby te voeren. De baby zit half rechtop in de maxicosi. Ze voert hem hapjes uit een potje. Het kind spuugt veel weer uit. Nadine, duidelijk nog wat aangeslagen, is geduldig. Ze pakt een van de baby/peuterboekjes die ze blijkbaar heeft gekocht. Ze vertelt een verhaaltje bij de plaatjes. De televisie staat zachtjes aan. Tekenfilms.

NADINE
(maakt geluid van een geitje)
Mmmmmhheeee... dachten de geitjes, die
streken van de wolf kennen we. Nee, we
nemen geen vreemden meer mee. En zo kon
het gebeuren dat het kleinste geitje
helemaal alleen achterbleef.

Nadine ziet er vermoeid uit, maar glimlacht diep van binnenuit als ze naar de baby kijkt.

CUT TO:

Iets later: de meeste lichten in de kamer zijn uit. De baby slaapt. Nadine zapt ongeduldig door de zenders heen. Even

blijft ze hangen op een nieuwsuitzending. Dan zapt ze verder en zien we een stukje van een gelikte Italiaanse talkshow. Dan weer Deborah Harry, dit keer zingend. Even kijkt Nadine, dan zet ze de tv uit. Blijft even zitten, gaat dan in bed liggen. Kijkt naar de baby. Dan staart ze nadenkend naar het plafond.

Uit een kamer verderop in het hotel klinken ruziënde stemmen.

CUT TO:

65. INT. ARTHOUSE / NIEUWE KANTOOR – AVOND [73]

9 jaar eerder: geroezemoes. We zijn bij de opening van het moderne, lichte, nieuwe kantoor van Arthouse. Aan weerszijden bevinden zich grote ramen die een indrukwekkend uitzicht over de stad geven. Een vijftigtal overwegend jonge mensen zijn aanwezig op de housewarming. Vince staat achter een draaitafel en stuurt opmerkelijke beats de ruimte in. Het feest is al een tijdje aan de gang. Een opmerkelijk lange, sexy travestiet in een catsuit, staat achter een coctailbar. Hij serveert veelkleurige cocktails die met koudvuur uit hun glas komen bubbelen. Hij schenkt net een spierwit mengsel uit aan Felice, gekleed in een gewaagde outfit. Felice maakt video-opnames.

TRAS

A la bon votre mon cheri, op de bloei van
Arthouse Interiors... en een leus voor de
klanten: Wie leeft zonder art, heeft een
hart vol smart! Art from the start,
verrrryy smart!

Felice schatert het uit. Nadine, **34**, in een opvallende jurk, dwarrelt door de gasten heen. CORNEE, ± 37, in een duur pak met een t-shirt zit naast een sexy, schaars gekleed meisje met veel tattoos: MIJNTJE, 28. Verrukt staat hij op als hij Nadine ziet. Nadine loopt op hem af en begroet hem. Ze steekt haar hand op naar Mijntje, die haar een knipoog terugschenkt.

NADINE

Cornéé!

Cornee neemt z'n sjekkie uit z'n mond en veegt haastig met z'n hand over z'n lippen, dan geeft hij Nadine een hartelijke zoen.

CORNEE

Hi schat. Helemaal te gek feest!

Nadine kijkt instemmend lachend even rond.

CORNEE (cont'd)

Enne, goeie keus hoor dit pand.
Toplokatie! Hé, ik zou zeggen: op een
mooie toekomst.
(serieuzer)
En dat ik je maar wat vaker mag zien...

NADINE

(flirt)
Laten we het hopen.

Cornee toast en grijnst intens naar haar. Nadine stoot hem aan.

NADINE (cont'd)

In elk geval, we zijn hardstikke happy
hoor, let maar op, die kantoren van
jullie gaan er prachtig uitzien.

CORNEE

Mooi. Wij zijn ook happy met jullie.

Nadine wordt meegetrokken door Julia. Ze lopen door de menigte. Hier en daar feliciteren mensen Nadine met de opening. Julia wijst tussen de mensen door op een knappe man, HUGO, 35.

JULIA

(onderonsje)
Die daar, die eh..kende jij toch?

NADINE

Ah ja...Hugo, advocaat. Is dat nou niet
iets voor jou? Volgens mij is ie single.
Kom ik stel je aan hem voor.

Nadine maakt een grom-geluid, kust Julia teder op haar wang en trekt Julia mee. We zien hoe Nadine de twee aan elkaar voorstelt.

66. INT. TECHNOOTHEEK – NACHT [74]

Door een gang naderen we een grote, verblindend uitgelichte ruimte; we bewegen ons tussen een menigte dansende mensen *in extreem slow-motion (100fps)*.

STEM NADINE (M.I.)

Opeens liep het. Hadden we werk zat...
Dat was nu en nu, dat was alles...

De muziek klinkt als gemoffeld. We komen uit bij de dansende Nadine, Julia, Felice en Mijntje.

67. EXT. MIUMIU – DAG [75]

Beladen met tasjes haasten Nadine, Felice en Mijntje zich de futuristisch ogende winkel uit. Ze dragen grote tassen van kledingmerken. We vallen in het gesprek.

MIJNTJE

Jezusnogantoe...

NADINE

Ach, wat maakt 't uit joh..het zijn wel
toplaarsjes, toch..?

Nadine knipt met een sleutel om het dak van haar cabrio te openen. Mijntje mag met de tassen achterin.

68. INT. HUIS NADINE / WOONKAMER – AVOND [94 OFZO]

Nadine's ruime woonkamer is luxueus en met smaakvol design ingericht. Er staat een moderne tekentafel, een Minotti bank en wat andere designmeubelen aangevuld met klassieke elementen en een groot object uit een andere cultuur. Een grote collectie cd's in, op en onder een dressoir met stereo erin. Op een kastje zien we een foto van Nadine's ouders, jonger, met Nadine als tienjarig meisje. Ze staan op een duintop; ze lachen, Nadine tussen haar ouders in. Nadine loopt met een glas whiskey naar Cornee, die achter haar computer zit. Ze zoent hem innig. Gaat kruislings op hem zitten. Cornee grijpt haar vast, ze zoenen. Plots wurmt Cornee zich eronder uit.

CORNEE

Sorry schat , ik moet even naar de wc.

Haastig beent hij weg, Nadine kijkt naar de computerschermen en haalt met haar vingers iets van haar tong.

69. INT. BEAUTY CENTRE – NAMIDDAG [XXX]

In een luxueuze rustruimte naast een zwembad, met grote ramen uitkijkend over natuur, zitten Julia, Nadine, Felice en Mijntje op ligstoelen. Ze dragen identieke badjassen van het centrum, zien er fris uit, al hebben ze alledrie nog klei-maskers op hun gezichten. Het is duidelijk dat ze net een behandeling hebben gehad. Er staan twee lege wijnflessen. Julia is aangeschoten.

FELICE

Wat ben je in godsnaam aan het mompelen?

Ze mompelt zelf ook. Ze moeten door de maskers wel mompelen, anders breekt de klei.

JULIA

Ik wil wat zeggen. Nou kijk, hoeveel ik ook van Hugo hou... één ding staat als een paal boven water...

Nadine, Mijntje en Felice lachen besmuikt, ook door de maskers. Het klinkt gek.

JULIA (cont'd)

...dat jullie altijd mijn vriendinnen zullen zijn. Ook al zou ik al tien jaar getrouwd zijn. Jullie zijn voor altijd. Dus... op jullie!

Julia heft haar glas. De vrouwen slaan de drank achterover. Mijntje laat een boer. In een opwelling omhelst Julia Nadine hartstochtelijk, maar ongemakkelijk, ook weer door de maskers. Nadine's blik over Julia's schouder, naar Mijntje en Felice, maakt duidelijk dat ze zich ongemakkelijk voelt.

NADINE

(ook met zo'n gekke stijve stem)

Allemaal op zoek naar iemand... Ik vind het doodeng...

De anderen kijken verward naar haar.

CUT TO:

70. EXT. CAR OCCASIONS - DAG

Een DIKKE ZWETERIGE MAN grijnst naar Nadine en doet zwierig het portier van een oude bruine Volvo dicht. Hij kijkt

Nadine's nieuwe auto, die het terrein vol occasions uitrijdt, tevreden na. Achter hem blijkt de dure auto van Nadine te staan. Snel en met een gekke grijns van vreugde huppelt de dikke man naar de donkerglanzende sport-bolide van Nadine en gaat erin zitten. Als een kind zo blij rukt hij wat aan het stuur.

71. INT. AUTO 2 NADINE – DAG [XXX]

Dan zien we Nadine closer; wolken trekken via de spiegeling van de autoruit over haar gezicht. Ze telt geld. Plots neemt de camera afstand en gaat hoger zodat de auto in totaal van ons wegrijdt.

72. INT. HUIS DANIEL EN KIM – OCHTEND

Een wat oudere COLLEGA van Jaarsma zit op één van de stijlvolle banken die in de zithoek rond de openhaard staan. Jaarsma gaat stijfjes naast hem zitten. Daniel zit tegenover hen, Kim op de bank in het midden. Eerst een stilte. Ze kijken elkaar even aan.

JAARSMA

Sorry, maar het gaat juist om
(hij kijkt naar het plafond,
een lamp waarin een
spaarlamp flikkert)
specifieke tijdstippen...
Heeft U, sinds...

Jaarsma kijkt weer omhoog.

JAARSMA (cont'd)

...december nog contact met haar gehad?

Daniel ontwijkt Kims blik. Jaarsma kijkt naar hem op en weer naar de lamp. De collega wipt met zijn been, en kijkt ook naar de lamp.

DANIEL

Ehm... één keer, per toeval. We hebben
eh, nou ja...
(hij aarzelt)
...ik zag haar gewoon even, op straat.

JAARSMA

Mmm...

(knijpt weer even met zijn
ogen)
Hoe zou U haar typeren?

DANIEL
Toen?

JAARSMA
In het algemeen.

Daniel denkt een moment na.

DANIEL
Ja, het is gewoon 'n heel leuk iemand.

Kim kijkt hem gekwetst aan.

DANIEL (cont'd)
Ja sorry eh... Het was gewoon echt een
leuke vrouw. Sterk, levendig. Ja.
Klaar... Later misschien niet meer, maar
in het begin zeker.

Jaarsma wisselt een blik van verstandhouding met zijn collega.

73. INT. AUTO 2 NADINE - DAG

Nadine rijdt door de uitlopers van een gebergte. Langs haar zien we diepe dalen. Als we naar haar gezicht kijken, blijkt dat ze zorgelijk, nadenkend kijkt. Ook al maakt de baby kirrende geluidjes achterin.

CUT TO:

74. EXT. BOS FRANKRIJK / TERRAS - AVOND

Tien jaar eerder: We zien hetzelfde huis als eerder, tijdens de opening. Nadine neemt afscheid van haar vader en moeder, moeder zit al in de auto, ze geeft haar vader een zoen. Het begint te regenen.

NADINE
Dag mam! Pap, rij voorzichtig he?

Haar vader stapt in en rijdt hard weg. Nadine stapt ook in haar auto en volgt.

75. INT. AUTO 2 NADINE - DAG (CONT.)

Weer tien jaar later: Nadine gaat een flauwe bocht door en rijdt een donkere tunnel in. We zien haar gezicht nog maar nauwelijks.

76. INT. AUTO NADINE / BOSWEG - AVOND

Tien jaar eerder. Flitslicht door bliksem. Het regent hard, de ruitenwissers hebben moeite al het water weg te spoelen, het zicht is gebrekkig. Nadine, 31, in dezelfde kleding als op het tuinfeest, kijkt gespannen naar de weg en de auto voor zich. Bij een bocht: de auto voor haar rijdt blijkbaar te hard, begint gevaarlijk te slippen. Nadine gilt. De auto vliegt van de weg, een korte helling af tegen een boom.

NADINE

Papaaaa!! Oh god! Oh god!

CUT TO:

Iets later. Zwaailichten van de ambulances en politieauto's flitsen. In de stromende regen neemt een politieagent foto's van een autowrak. De auto heeft zich in de boom geboord en is totaal verwrongen. Henriette ligt op de motorkap. Haar lichaam in een onnatuurlijke houding, de rok van het mantelpakje frivol opgekropen, haar gezicht wonderlijk gaaf. Nadine's vader hangt met bebloed gezicht tegen het restje van de verpulverde voorruit. Nadine, drijfnat, kijkt aangedaan in de ontzielde ogen van haar moeder. Een politieagent spreekt Nadine aan.

POLITIE AGENT

(in het Frans)

Mevrouw, ik denk dat het verstandiger is
als U dit niet ziet.

De agent pakt Nadine behoedzaam bij haar arm en wil haar wegvoeren. Nadine blijft staan.

NADINE

(voor zich uit, in shock)

Hij had eens een gedichtje op mijn kussen
gelegd...

Nadine ziet hoe reddingswerkers haar vader uit het wrak proberen te halen. En ziet hoe een deken over het lichaam van haar vader wordt geslagen.

NADINE (cont'd)
...om de hoek en achter dit ogenblik ligt
een onbekende zee van tijd. Wees
voorzichtig lief en blijf zonder spijt."

De brancard wordt in een ambulance gereden. Nadine kijkt de agent wanhopig aan.

NADINE (cont'd)
(tegen de agent)
Ik ben altijd vergeten er iets over te
zeggen. En waarom zei hij er zelf nooit
meer iets over?

Nadine blijft bewegingsloos staan en ziet hoe de ambulance met haar moeder met gillende sirenes en zwaailicht wegrijdt. De agent, die bedeesd naar haar luisterde, legt zijn hand op haar schouder om haar mee te voeren. Ze weigert en stapt in de ambulance waarmee haar vader vervoerd wordt. De ambulance rijdt weg. Nadine kijkt, terwijl de tranen zonder geluid over haar wangen stromen, naar haar vader.

CUT TO:

77. INT./EXT. AUTO 2 NADINE / WEGRESTAURANT BERGWEG - DAG

We zijn weer in het heden. Door de ruit zien we hoe Nadine, net gestopt op het gravel parkeerterrein bij een wegrestaurant, op haar stuur in haar handen steunt. De baby huilt. Als Nadine opkijkt ziet ze hoe een in pak geklede OUDERE MAN, aan de hand van zijn VROUW, vorsend naar haar kijkt.

78. EXT. AUTO 2 NADINE / WEGRESTAURANT BERGWEG - DAG
(CONT.)

Het rode grind van de parkeerplaats stuift op. De auto van Nadine rijdt met hoge snelheid weg en stuift de provinciale weg op. Snel zien we de auto kleiner worden, met op de achtergrond het gebergte.

STEM NADINE (M.I.)
Er is niets ergers dan het niets, zelfs
als je waar dan ook aan lijdt, is dat

minder erg. Kun je dus altijd beter wel
dan niet geboren zijn. Misschien begon
het daar allemaal al, bij die gedachte.

79. EXT. AUTO 2 NADINE - DAG

In enkele shots -grote totalen- zien we Nadine's auto door
grillige landschappen rijden. Vanaf een hoog standpunt: ze
rijdt over een gigantische stuwdam.

CUT TO:

80. INT. DE ZONNEBLOEM / HAL - DAG

Acht jaar eerder. Nadine, **nu 33**, komt de hal in en kijkt naar
de versiering van de kerstboom, die de grote kale hal van het
verzorgingshuis opsiert. Links en rechts zitten wat kwetsbare
oudjes op houten banken. Sommigen alleen, sommigen met elkaar.
Nadine kijkt naar hen. Groet.

SOFIA, een nette verpleegster van ± 50 jaar komt met krakende
schoenen op Nadine toegelopen. Haar stem net iets te hard,
haar intonatie net iets te uitleggerig.

SOFIA

Juffrouw?

Nadine draait zich om naar de verpleegster.

SOFIA (cont'd)

Ze zijn nog niet helemaal klaar.
Wilt u toch naar hem toe?

Nadine knikt.

SOFIA (cont'd)

U weet waar het is.

De verpleegster met de krakende schoenen loopt de hal weer
uit. Nadine gaat een andere gang in.

81. INT. DE ZONNEBLOEM / KAMER STEVAN - DAG

In het midden van de sober ingerichte kamer staat een hoog
ziekenhuisbed. Bij het raam staat slechts een tafeltje met een
gemakkelijke stoel. Op het tafeltje een kanten kleedje met
daarop wat persoonlijke spullen van Stevan. Een fotolijstje
met een familieportret en een fotolijstje met een foto van

Henriette.

Stevan ziet er veel ouder uit. Hij zit op het bed, draagt een joggingpak met sokken. Stevan staart voor zich uit. Nadine staat in de deuropening met een tas in haar hand. Ze kijkt een moment naar haar vader die half afgekeerd op het bed zit. Dan loopt ze naar het bed toe en geeft hem een kus. Even grijnst Stevan.

NADINE

Dag pap.

Nadine haalt een paar geruite pantoffels uit de tas tevoorschijn. Ze zet de pantoffels voor haar vader op het bed neer. Stevans gezicht begint te stralen.

Iets later. Nadine en Stevan zitten samen op de rand van het bed. Stevan bungelt met zijn benen en kijkt naar de pantoffels aan zijn voeten. Nadine glimlacht, kijkt dan naar buiten waar de regen met bakken naar beneden komt. De camera rijdt langzaam achteruit, zodat ze gaandeweg kleiner worden in de kale kamer.

82. EXT. RUSTPLAATS LANGS DE WEG - DAG

Nadine, **42**, kamt de haartjes van de baby. Ze wiegt hem.

NADINE

Soms wist ie niet precies meer hoe het zat, dacht hij dat ik z'n kleinkind was.

(opgewekt)

Ja, dat had jij kunnen zijn, Poetsie!
Jij, ja! Oew wat heb jij mooie haartjes,
jij kleine grote held van me...

Ze lacht vertederd naar de baby. Op de weg raast druk verkeer voort.

83. EXT. HUIS JULIA EN HUGO - DAG

Heden. Daniel belt aan bij een mooie twee-onder-één-kap woning. Julia, *nu 40*, stijvig gekleed, doet de voordeur open. Haar gezicht betreft wanneer ze Daniel ziet.

DANIEL

Hallo.

JULIA

Dag.

De stilte hangt ongemakkelijk in de lucht.

DANIEL
Mag ik even binnenkomen?

JULIA
Liever niet.

DANIEL
Okay.

Het is even stil.

DANIEL (cont'd)
Alles goed?

Julia knikt.

DANIEL (cont'd)
Mooi.

Daniel zoekt naar woorden.

DANIEL (cont'd)
Heb jij nog contact gehad met Nadine
laatst?

Julia reageert verbaasd.

JULIA
Nee.

Een KLEIN MEISJE van bijna vier verschijnt in de deuropening
achter Julia en pakt haar vast. Julia tilt het meisje op.

JULIA (cont'd)
Was dat het?

DANIEL
Nou ja, ik zoek haar.

JULIA
(pinnig)
Het interesseert me geen reet waar ze is.
Dag Daniel, het beste.

Voordat Daniel verder kan vragen heeft de truttige Julia
abrupt de deur dicht gedaan.

CUT TO:

84. INT. HUIS JULIA EN HUGO - DAG

Vijf jaar eerder. Nadine, 37, haalt haar sleutel uit dezelfde voordeur en doet hem dicht en loopt naar de woonkamer. Ze draagt een glanzend, nieuw houten hobbelpaard met een rode strik eromheen. Even kijkt ze in de woonkamer.

NADINE

Juul?

Nadine gaat naar de keuken en loopt dan door naar de achtertuin.

85. EXT. HUIS JULIA EN HUGO - DAG

Nadine komt over het terras de diepe, zonovergoten tuin in lopen. Een ruim gazon ligt centraal in de bloemrijke tuin. Halverwege de tuin staat Hugo, 37, een tuinhuisje te bouwen. De wanden zijn al opgetrokken, alleen het dak en de ramen ontbreken nog. Nadine komt op Hugo afgelopen.

NADINE

Is die schuur nou nog niet af?

Hugo grijnst.

HUGO

(spreekt 'klassiek' ABN)

Hee Nadine... Tja, eh, als ik aan zo'n, eh, project begin, dan duurt het wel even, he?

NADINE

Is Juul nog niet thuis?

HUGO

Nee, als die met haar moeder gaat winkelen dan, eh, duurt dat ook wel even.

Hij grijnst. Nadine knikt. Ze valt even stil, pakt als terloops de tuinslang uit een perk op, sproeit er flauwtjes wat mee over de bloemen. Maar ze staat er nogal verloren bij. Hugo ziet het.

HUGO (cont'd)

Is er iets?

NADINE

Ik was op de Rozenlaan vanmiddag. Cornee heeft z'n spullen weggehaald... Dus..dat was dat dan weer. Op de kop af acht maanden.

HUGO
Jeemig... Heb je hem gesproken?

Nadine schudt haar hoofd.

NADINE
Het huis ziet er wel kaal uit zo, maar ik heb besloten dat ik er toch maar weer moest gaan wonen.

Het is een moment stil. Hugo ziet hoe Nadine er verdrietig en alleen uit ziet. Hij gooit het over een andere boeg.

HUGO
Ik wil me nergens mee bemoeien hoor, maar ben je daar niet een beetje te oud voor?

Hugo wijst op het hobbelpaard. Nadine schiet in de lach.

NADINE
Hij is voor jullie, voor het logeren.

HUGO
Het wordt ook wel tijd dat je weer eens oprot hier, he.

Nadine schudt ontladend haar hoofd, richt dan onverwacht de tuinslang en spuit Hugo nat.

HUGO (cont'd)
Hee! Daar krijg je spijt van.

Hugo pakt de tuinslang van Nadine af

NADINE
Ah, nee niet weer he!

en spuit haar nat. Nadine rent weg, achterna gezeten door Hugo. Uiteindelijk rennen ze het schuurtje in.

86. INT. HUIS JULIA EN HUGO - DAG

Julia, 7 maanden zwanger, komt thuis. Zuchtend gaat ze de trap op. Ze gaat de al bijna gereed zijnde kinderkamer in om wat spullen neer te zetten.

87. INT. HUIS JULIA EN HUGO / SCHUURTJE - DAG

Hugo heeft Nadine klem in een hoek. Ze hijgen en grinniken. Plotseling verandert Hugo's toon en uitstraling.

NADINE
(grapt)
Wat moet je nou?

Hugo komt steeds dichterbij. Hij strijkt een lok haar uit Nadine's gezicht en beroert even haar wang.

NADINE (cont'd)
(onzeker)
Ha, ha.

Hugo kijkt haar indringend aan.

HUGO
Ik snap zo'n Cornee niet, echt waar..

NADINE
(serieus)
Ach ja..vadertje...

Hugo, die zijn arm naast Nadine's hoofd tegen de muur laat rusten, laat begrijpend grijnzend, zuchtend zijn hoofd zakken. Maar zo lijkt het net of hij...

88. INT./EXT. HUIS JULIA EN HUGO / BALKON - DAG

Julia duwt nietsvermoedend de zacht wapperende vitrage opzij en stapt het balkon op. Ze rekt zich loom uit en zoekt de tuin af naar Hugo. Julia glimlacht wanneer ze het hobbelpaard in het gras bij het schuurtje ziet liggen. Dan, wanneer ze verder kijkt, 'ziet' ze door het ontbreken van het dak Hugo en Nadine... Vanuit haar standpunt, en omdat Nadine een hand op Hugo's schouder heeft gelegd, lijkt het net of Hugo zich tegen Nadine aanvlijdt in het schuurtje...

CUT TO:

89. INT. OUDE AUTO DAG

Door het voorraam: Nadine rijdt huilend in haar auto, haar mascara is uitgelopen. Achter haar zien we het hobbelpaard. Ze rijdt een brug op. Vanuit haar point of view zien we schitteringen op het water.

90. INT. DE ZONNEBLOEM / KAMER STEVAN – DAG [XXX]

Vijf jaar eerder. Closer. Nadine, nog steeds in tranen. Op het hoge bed in het midden van de kamer ligt Stevan, met gevouwen handen, opgebaard. De kamer is nu leeg. Zonlicht strijkt zacht naar binnen. Bij de deur staan SOFIA en een COLLEGA te wachten, een beetje ongeduldig.

Nadine zit op de stoel naast het bed. Ze kijkt naar het gezicht van Stevan. Z'n mond hangt triest naar beneden. Nadine buigt zich over haar vader heen. Voorzichtig probeert ze de mondhoeken een beetje in een glimlach te duwen. Wanneer Sofia met haar collega binnenkomt, trekt Nadine haar handen snel terug. Nadine ziet toe hoe de zusters een laken over Stevan heen slaan.

SOFIA

We moeten hem meenemen... Gaat het wel met u? Het is triest he... Het was een schat...

Nadine knikt vaagjes.

SOFIA (cont'd)

We hebben z'n spullen in die dozen gedaan. Ik vind het rottig om over te beginnen, maar eh..de kamer moet leeg achtergelaten worden..sorry...

Nadine knikt nog maar eens. De zuster kijkt even naar haar, gebaart dan aan de andere zuster dat ze maar moeten gaan. Ze rijden het bed de kamer uit.

Nadine kijkt haar vader na terwijl het bed door de lange gang wordt weggeduwd en een hoek omslaat. Wanneer de gang leeg is, blijft Nadine een ogenblik verloren in de deuropening staan kijken.

Nadine loopt de kamer in en pakt behoedzaam de pantoffels van de dozen op die in de lege kamer zijn achtergebleven. Teder stopt ze haar handen erin en blijft er zo een moment in gedachten naar staan kijken.

NB: DIT IS DE LAATSTE SCENE WAARIN WE HALINA REIJN ZIEN

91. INT. HOTELKAMER — AVOND [XXX]

Nadine, *weer 42*, zit met de baby op de grond. Ze heeft de pantoffels aan haar handen en speelt ermee voor de baby.

STEM NADINE [XXX]

Zonder hem was ik in feite een soort oerbron geworden... De laatste in de familielij...
famielij...

Het lijken net beestjes, die telkens als het kindje z'n handje ernaar uitsteekt achter Nadine's rug verdwijnen. De baby heeft plezier. Dat doet Nadine goed.

NADINE (CONT'D) [XXX]

Ach, wat kan mama toch slap ouwehoeren, hé Bobbie? Ik moest er maar eens een stapel spreukentegeltjes van maken, voor op de wc. Moet 't wel een grote wc zijn trouwens, voor al die onzin die je mama op zoveel tegeltjes schrijft.

CUT TO:

92. INT. AUTO 2 NADINE — DAG

Nadine rijdt ergens in de uitlopers van de Alpen een oude brug over. Via haar binnenspiegel ziet ze ook schitteringen op het water. Met een bezorgde blik kijkt Nadine even naar de slapende baby naast zich. Uit de tegenovergestelde richting passeert EEN GROEP KINDERTJES in witte communiejurkje haar. Ze lopen twee aan twee voor een PASTOOR van middelbare leeftijd uit. Wanneer Nadine hen passeert kijkt ze even in de strenge ogen van de pastoor. In haar binnenspiegel kijkt Nadine naar de stoet die ze gepasseerd is en ziet hoe de pastoor zich omdraait om op het laatste kindje te wachten. Nadine kijkt weer naar de schittering van het zonlicht op het water achter de pastoor. Het is alsof God zelf z'n licht over het water laat schijnen. Dan kijkt ze naar de baby. Ze pakt even zijn handje vast. Nadine grinnikt in zichzelf.

93. EXT. DORP FRANKRIJK / DORPSPLEIN — DAG

Nadine rijdt het dorpscentrum binnen. Ze parkeert haar auto aan het oude, door bloeiende kastanjabomen omringde, dorpsplein. Rondom staan een paar kleine winkeltjes, een kerk met daarnaast een cafe.

94. EXT. DORP FRANKRIJK / DORPSPLEIN - DAG

Nadine, met de baby los in haar armen, steekt gehaast het plein over om iets te gaan kopen in een klein winkeltje voor sigaretten en magazines; op het raam staat een advertentie voor pre-paid telefoonkaarten. Ze schrikt wanneer onverwacht [xxx]de deuren van de kerk openzwaaien en een uitgelaten gezelschap naar buiten komt. Een pasgehuwd stel verlaat onder een regen van rijst de kerk. Nadine kijkt naar de vrolijke en uitgelaten menigte en ziet hoe de bruid haar bruidsboeket in de menigte gooit. Een onogelijk vrouwtje vangt het.

CUT TO:

95. EXT. STADHUIS EINDHOVEN - DAG

NB: DIT IS DE EERSTE SCENE WAARIN WE SANNEKE BOS ZIEN.

Vijf jaar eerder. Een versierde auto rijdt onder luid applaus weg. Met het wegrijden van de auto verspreidt ook de menigte zich. Uiteindelijk staan alleen Nadine, **nu 37**, en Vince nog voor het stadhuis. Nadine ziet er wat misplaatst uit met een overdreven bruidsboeket in haar handen.

VINCE

(grapt)

Bofkont.

NADINE

(scherp)

Oppassen jij.

96. EXT. MEERTJE - AVOND

Nadine en Vince zitten op het gras met een halflege fles grappa. Voor hen het bruidsboeket. Ze zijn een beetje aangeschoten.

VINCE

Up yours.

NADINE

Up yours.

Nadine en Vince slaan een glas achterover.

NADINE (cont'd)

(mat)
Ik ben 37 geworden vandaag.

VINCE
Ook dat nog. Niets blijft jou bespaard
he?

Vince schenkt de glazen weer vol.

VINCE (cont'd)
Zou jij zo langzamerhand dan ook niet
eens..?

Vince kijkt even naar het bruidsboeket.

NADINE
Nah.

Nadine en Vince slaan hun glas weer in een keer achterover.
Nadine springt op, trekt haar kleren uit en loopt, een beetje
onvast, het water in.

NADINE (cont'd)
Misschien wel, maar allez: aan de rand
van een meertje staan. Een eindeloos
meertje! De zon erin zien zakken en
gelukkig zijn! Da's al heel wat ook he?

Vince lacht en steekt een joint op. Hij kijkt vertederd hoe
Nadine onderduikt in het water en weer bovenkomt. Nadine wordt
door schitteringen van het water omgeven. Een vreemd muziekje
zet in.

97. INT. KRAAMKAMER FELICE - AVOND

Nadine en Mijntje zitten samen met wat andere mensen in een te
klein, vol kamertje. De pasgeboren baby huilt. Felice ziet er
vermoeid uit. Ze huilt van geluk. De VROEDVROUW, KRAAMHULP, en
FELICE'S SCHOONMOEDER zijn druk in de weer en praten door
elkaar over baby's en hoe mooi deze wel is. Felice's
schoonmoeder drukt de baby in Nadine's armen.

SCHOONMOEDER
Mooi is ze he?

Nadine knikt. De kraamhulp corrigeert haar houding: ze moet
het hoofdje ondersteunen. We zien nu hoe Nadine door het
kindje een beetje ontdooit.

98. INT. HUIS NADINE / WOONKAMER - NAMIDDAG

Nadine loopt met de telefoon door haar huis. We zien haar schuin van achter. Ze belt haar vriendinnen.

NADINE

Nee, tuurlijk snap ik het, okee, ja doe.

Ze aarzelt, loopt wat onrustig heen en weer. Dan draait ze ander nummer. Op de achtergrond speelt de tv. Achter Nadine's contouren zien we op de televisie hoe een cartoonfiguur achtervolgd wordt, te lang doorrent, en boven een afgrond even blijft hangen voor 'ie naar beneden stort.

NADINE (cont'd)

Mijntje? Hee, met Nadine. En hoe gaat het daar? Nog steeds oorlog? Nee..Wat?! Sex?! Nu? Oh jee, sorry, waarom neem je dan op, haha... Nou ja, ik eh wilde vragen of je mee gaat, wat drinken, naar de film, zoiets? ...Mmm...Oo. Ja natuurlijk. Nee geeft niet...doe je best...liefs...

Teleurgesteld hangt ze op. Dan gaat ze onderuit op haar bank zitten. Ze kijkt besluiteloos voor zich uit.

99. INT. WARENHUIS - AVOND

Nadine loopt door een overbelicht warenhuis, de make-up afdeling, waar overal weer perfect opgemaakte vrouwen wezenloos glimlachen, als poppen haast, achter blinkend marmeren stands. Er klinkt overdreven vrolijke muzak.

Ergens achterin, bij een lethargische HANDSCHOENENVERKOOPSTER, 54, in een klein hoekstandje, staart Nadine maar wat.

100. INT. BAR - NACHT

Nadine zit rokend aan de bar. Alleen, haar eenzaamheid is voelbaar. In de onscherpte zien we enkele mannen. Een man beweegt de scherpte in en kijkt haar vragend aan.

101. INT. HUIS NADINE / SLAAPKAMER - AVOND

Een sequentie van close, half onscherpe shots, een ellips, waarbij we Nadine middels de mise-en-scene van een lang shot op één locatie, steeds met een andere man zien vrijen:

Nadine ligt naakt op bed. STEEF, een man met blond krullend haar, ± 35, zit op haar. Hij kust haar mond, haar borsten, haar buik. Langzaam laat hij zich naar beneden glijden. Nadine kreunt zacht.

Na een ogenblik tilt Nadine haar hoofd een stukje op en ziet de zwarte haren van LEE, een getatoeëerde Chinees van ± 31 jaar, tussen haar benen te voorschijn komen. Nadine draait zich om en gaat op handen en knieën voor hem zitten. Voorzichtig bedrijft Lee de liefde met haar. Nadine hapt naar adem en sluit haar ogen.

Als Nadine haar ogen opent, kijkt ze in het gezicht van TOM, 29. Haar armen zijn bij de polsen aan het bed vastgebonden. Ook Tom en Nadine vrijen.

Nadine wendt haar hoofd af. Met haar zien we FERDINAND, 40, naast haar in bed. Nadine wendt haar hoofd van Ferdinand af en rolt om.

Plots zit ze bovenop ALEX, een rossige viking met lang haar, 38.

Dan voelt Nadine een arm om haar hals. Ze wordt langzaam van achteren van Alex afgetrokken om in de armen van ERHAN, 42, terecht te komen. De naakte Nadine, op haar rug gezien, en aangeklede Erhan kussen. Ook hier horen we nog steeds: *Angelene* van PJ Harvey.

CUT TO:

102. INT. HUIS NADINE / SLAAPKAMER - AVOND (CONT.)

Nadine zit op de rand van het bed te roken. Ze is naakt. Achter haar ligt, onscherp, EEN MAN eveneens te roken. Dan stapt ze van het bed af en loopt de badkamer in.

En *Angelene* van PJ Harvey loopt door onder:

103. INT. HOTEL / BADKAMER - AVOND

Nadine, **nu weer 42**, staat over de wastafel heen gebogen, de kraan loopt. Met twee handen schept ze het koude water op en laat het over haar gezicht lopen. Dan draait ze de hete kraan open en zien we hoe ze een flesje melk warm probeert te maken. Stoom omringt haar. Ze kijkt een kort moment in de spiegel naar haar natte gezicht. Ze ziet er triest en moe uit. Haar spiegelbeeld verdwijnt in de condens. In de aangrenzende kamer

begint de baby te huilen. Nadine draait de kraan dicht. Ze zucht diep. Dan loopt ze de badkamer uit.

CUT TO:

104. EXT. HUIS NADINE - NACHT

Daniel komt aangereden in de slapende straat en parkeert z'n auto. Hij stapt uit en loopt voorzichtig naar het huis. Daniel gluurt door de brievenbus naar binnen en ziet post op de deurmat liggen. Dan loopt hij naar de achterkant van het huis. Daniel klimt over de schutting en loopt naar het schuurtje dat achterin de tuin staat. Hij slaat een ruitje in. Klimt met moeite naar binnen.

105. INT. HUIS NADINE / SCHUURTJE - NACHT (CONT'D)

Daniel krabbelt overeind en zoekt iets op een hoge plank vol troep en oud gereedschap. Hij graait en vindt een geroeste breekijzer.

106. INT. HUIS NADINE - NACHT

Een sequentie van korte shots, waarin we Daniel het huis zien doorzoeken:

We zien dat de deur beweegt. Er wordt gewrikt. De deur begeeft het. Daniel komt binnen met het brekijzer.

Hij staat in de opgeruimde woonkamer en doet voorzichtig het licht aan. NU zien we dat hij in het huis van Nadine is. Hij kijkt zoekend rond, weet niet goed waar hij naar op zoek is.

Daniel snuffelt in Nadine's bureau en kijkt tussen haar papieren en in haar kasboek. Daniel pakt het fotolijstje op dat op het bureau staat en kijkt naar de foto van Nadine en haar ouders bij het huis in het bos.

Daniel staat in Nadine's slaapkamer en loopt de kledingkast in. Hij kijkt naar haar imposante hoeveelheid designkleding en schoenen.

Daniel laat zich in de woonkamer op de bank vallen. Hij leunt achterover en kijkt peinzend de kamer door. Terloops kijkt hij naar de grote jeugdfoto van Nadine aan de muur tegenover hem. Ze staat op de voorplecht van een schip. Haar haar wappert in de wind. Op de achtergrond doemt een tegen een heuvel gebouwde

stad op. Na een ogenblik staat Daniel op en loopt naar de keuken. De camera blijft even hangen op de foto.

Daniel doet de ijskast open. Er staan wat flessen wijn in en fris. Daniel leunt tegen het aanrecht en zucht. Dan ziet hij dat de glazen pot van het koffiezetapparaat gesprongen is.

107. EXT. BERGRIVIER - NAMIDDAG

Van een afstand zien we Nadine, aan de oever van een snelstromende rivier. Ze heeft een beetje vreemde blik in haar ogen. Ze houdt de baby in haar armen, vlak boven het voortrazende water. Even lijkt ze in strijd met zichzelf. Als ze naar de baby kijkt, wordt haar blik zachter. Ze gaat zitten, de baby op haar schoot. Ze doet een prepaid kaart in een telefoon, aarzelt. Dan rommelt ze wat in haar grote handtas. Ze vindt het boekje van Marcus Aurelius, dat ze van haar vader kreeg. Ze glimlacht. Kijkt weer even naar Sam. Dan slaat ze het boekje open en begint te lezen. De zon staat laag aan de hemel, achter Nadine zien we eindeloze bergketens in een haast paarse gloed.

108. INT. HUIS NADINE / WOONKAMER - AVOND

Nadine, **nu 38**, schenkt sake in voor Vince, **nu 35**, die tegenover haar aan de eetafel zit. Op de tafel staat een schaal sushi, japanse biertjes, sake en noedels. Vince laat het zich smaken. Nadine eet weinig en observeert Vince. Na weer een paar stevige happen grijnst Vince naar Nadine en heft z'n kommetje sake.

VINCE.

Ik zou zeggen: Up yours.

Nadine glimlacht, met het kommetje gebarend. Ze slaan de sake in één keer achterover. Nadine vult de kommetjes weer bij. Na een stilte, waarin Vince eet, haalt Nadine diep adem en valt met de deur in huis.

NADINE

Vince... Ik wil een kind.

Vince kijkt even op van z'n bord, grijnst, en eet dan weer verder.

NADINE (cont'd)

Zou jij misschien..?

Vince verslikt zich.

NADINE (cont'd)

Je hoeft er verder niets mee te maken te hebben. Niemand hoeft het te weten als je dat niet wilt. Het gaat me alleen om je zaad.

Vince stopt met eten en zwijgt.

NADINE (cont'd)

Ik ken je goed en lang, ik vertrouw je. Ik weet eigenlijk geen betere man... Dus... vandaar. We hoeven zelfs niet te neuken als je dat niet wilt.

VINCE

Dat lijkt me nou niet direct het ergste van je voorstel.

Er valt een stilte.

NADINE

Ik wil een kind. Ik weet het zeker.

VINCE

Voor zover ik me kan herinneren, ga jij alleen al altijd ergens anders zitten als er ook maar een kind in de buurt is.

NADINE

Ik wil een kind, ik zweer het, nu kan 't nog.

VINCE

Jezus Nadine, wat ben je toch een maf wijf. Ik zou zo met je willen trouwen, echt waar, ik vind je een cadeautje. Met je neuken lijkt me ook geen straf, graag zelfs, anywhere anytime. Maar baby's...

NADINE

Je hoeft er verder niets mee te maken te hebben

VINCE

Dat maakt niet uit. Ik ben gewoon principieel tegen.

NADINE

Wat is dat nou voor gelul, 'principieel tegen'?! Tegen wat? De schepping?

VINCE

'Vaders' zijn een uitvinding van 'moeders'. Ze bestaan niet. Er zijn natuurlijk altijd mannen die aardig kunnen moederen, maar de meesten zijn niet in staat zo'n diepe liefde te voelen. Wij zijn jagers, gedreven door voortplantingsdrift. Op zichzelfstaand, competitief, olifanten. Altijd bereid genen door te geven, en dan vooral weer verder.

Nadine is even uit het veld geslagen.

NADINE

Meer vraag ik toch ook niet?

VINCE

Maar hoe denk je dat ik me ga voelen? Als ik weet dat er ergens in de stad een mensje met mijn genen rondloopt? Mijn 'blauwdrukje'?

Vince schenkt zichzelf een sake in en drinkt hem in één keer op.

VINCE (cont'd)

Ik mag dan wel een lange slurf hebben...

Vince kijkt, plots wat onzeker, geëmotioneerd, naar Nadine.

VINCE (cont'd)

...toch ben ik heus geen olifant.

Vince barst in een ongemakkelijke lach uit. Nadine grinnikt wat onhandig mee.

109. EXT. BERGRIVIER - NAMIDDAG

We zien Nadine in een groot totaal. Ze draagt de baby in de draagzak. Ze loopt nog langs de oever van de rivier. We zien

haar in silhouet, afgetekend tegen het water. Ze telefoneert.
Op de achtergrond de bergen, in nevelen gehuld.

NADINE

Ja... gewoon... Ik moest aan je denken.
Weet je...je zou me moeten zien.
De zon gaat hier onder en ik sta weer aan
de rand van water.....
...ik ben zo gelukkig en alles, nou ja,
dat ik het aan je kwijt moet...

Er is een lange stilte.

110. INT. STUDIO - NAMIDDAG

Vince staat op een hoge ladder in een spierwitte ruimte. Alles is wit, de wanden, de vloer. Verderop in de ruimte wordt gedweild. Vince gaat bedachtzaam de trap af.

VINCE

(bezorgd, fluisterend)
Waar ben je?

Vince laat Nadine's antwoord even tot hem doordringen.

VINCE (cont'd)

Ja, ik begrijp het wel, maareh...
Jezus Nadine, de pleuris is hier
uitgebroken. Je staat nogal in de
belangstelling, sterker nog, je wordt
gezocht...
(denkt een moment na)
Kom je nog terug... Jullie? Ik bedoel
eh..ik mis je ook weetje...

Nadine's antwoord overdondert hem een beetje; zijn blik straalt bezorgdheid uit.

111. INT./EXT. AUTO 2 NADINE - DAG

Nadine neemt plaats in haar auto. Ze piekert.
Terwijl ze de auto start:

CUT TO:

112. EXT. STRAAT - NAMIDDAG

Enkele jaren eerder. Nadine zit in haar auto en kijkt naar een gebouw aan de andere kant van de drukke straat. Ze rookt nerveus, stapt uit. Aarzelend gaat ze het smalle gebouw binnen.

113. INT. SPERMABANK / ONTVANGSTRUIMTE - NAMIDDAG

In de kleine klinische ontvangstruimte zit Nadine tegenover EEN MEDEWERKSTER die driftig een inschrijfformulier op een PC invult.

MEDEWERKSTER

En wat is de reden dat U zich tot het SDZN went?

Nadine weet niet goed wat ze moet antwoorden.

MEDEWERKSTER (cont'd)

Waarom kiest U niet voor bevruchting via een partner of donateur in de privé sfeer?

NADINE

Die heb ik niet, of in die zin, acht ik niet geschikt.

De medewerkster typt het antwoord op de computer.

MEDEWERKSTER

Goed, nou volgens mij zijn we er zo. Even kijken.

De medewerkster neemt snel het formulier door.

MEDEWERKSTER (cont'd)

Hm hm hm hm. Hm hm hm hm....

Nadine kijkt langs de vrouw, door luxaflex achter haar, een kamer in en ziet hoe enkele capsules in een vat stomend stikstof worden neergelaten.

MEDEWERKSTER (cont'd)

...hm hm hm ah, ik neem aan dat U een blank kind wilt?

De medewerkster wacht niet op Nadine's antwoord en typt ijverig blank in.

MEDEWERKSTER (cont'd)

Het is zo standaard, je zou het bijna vergeten.

De medewerkster lacht om haar vergissing. Nadine kan de humor niet vatten.

NADINE

Ik dacht niet dat ik al antwoord gegeven had, of wel soms?

De medewerkster kijkt verward op van haar beeldscherm.

MEDEWERKSTER

Hé? Oh..eh... neemt U me niet kwalijk..eh... hm... U wilt dus liever geen blank kindje?

Nadine kijkt de medewerkster een moment aan.

NADINE

Laat maar. Geeft U mij maar gewoon de standaard uitvoering, hé? Dat is voor iedereen het makkelijkste.

MEDEWERKSTER

Eh... ja. Hoe bedoelt U?

NADINE

Blank.

MEDEWERKSTER

Ah. Juist. Ja.

De medewerkster typt nog een weinig, dan kijkt ze Nadine glimlachend aan.

MEDEWERKSTER (cont'd)

Mag U daar nog even plaatsnemen.

Nadine loopt de kale wachtruimte in en gaat op één van de ongemakkelijke formica stoeltjes zitten. Ze voelt zich opgelaten onder de nieuwsgierige blikken van de VROUW, 39, met vet haar, die tegenover haar zit. Uit beleefdheid knikt Nadine naar de vrouw. De vrouw is nerveus, ze krabt zichzelf.

VROUW 2

Voor het eerst?

Nadine glimlacht en knikt weer.

VROUW 2 (cont'd)
Kom je voor een Ofo, Iui, Kid of Icsi?

De vrouw wacht het antwoord niet af en gaat direct verder.

VROUW 2 (cont'd)
'T is evenzogoed een toestand.

Nadine ziet er mistroostig uit terwijl de vrouw maar door kletst.

VROUW 2 (cont'd)
Ik ben hier voor de derde keer.
Mijn vriendin heeft het al over
'kunstzinnige inseminatie'.
Nou, ik lig niet meer gevouwen hoor.
Ik lach niet meer zo hard.

Dan lacht de vrouw als in een hysterische kramp. Nadine kijkt twijfelend weg.

114. INT. AUTO NADINE - NAMIDDAG

Nadine zit in haar geparkeerde auto en kijkt weer naar het smalle gebouw van de spermabank, schuin aan de overkant van de straat. Het begint al te schemeren. Ze is zichtbaar vermoeid, haar blik is droevig.

Wanneer de stadsbus onverwacht bij zijn halte stopt, ontnemt het reusachtige gezicht van een blije peuter Nadine voor een moment het zicht op de spermabank. Na een ogenblik trekt de stadbus weer op en leest Nadine mompelend de laatste regel van de luierreclame:

NADINE
"Never cry, stay dry".

Wanneer de bus weggereden is, doet de straat een moment stil aan. Nadine start haar auto. Dan ziet ze hoe EEN GEDRONGEN MAN, ca. 40, haastig de spermabank binnengaat.

Nadine start haar auto en rijdt weg. We zien Nadine's gezicht closer en closer...

CUT TO:

115. INT. SPERMABANK / BALIE EN GANG - NAMIDDAG

In het sfeerloze licht van de balie ontvangt de man een kommetje en een videoband van de medewerkster. Wanneer de medewerkster vanachter haar balie tevoorschijn komt, volgt de gedrongen man haar een lange klinische gang in. Aan weerszijden van de gang bevinden zich deuren. De medewerkster laat de gedrongen man een kamertje in.

116. INT. SPERMABANK / RUK-KAMERTJE - NAMIDDAG

Een sequentie van shots, waarin diverse mannen, gezien op de rug, masturberen:

De gedrongen man, gezien op de rug, zit porno op een tv te kijken. Aan zijn armbewegingen kunnen we zien dat hij zich aftrekt.

In een klein steriel kamertje staat een KALE MAN van ± 28 jaar. We zien hem op de rug. Hij heeft zijn broek op zijn enkels en houdt met één hand z'n harige kont vast. Aan zijn armbeweging kunnen we zien dat hij zich aftrekt. Hij hijgt.

Een DUNNE LANGE MAN, op de rug gezien, trekt zich, naakt, met één voet op de stoel af. Hij hijgt en gromt.

Een DIKKE BLONDE MAN, 35 jaar, met zijn jas nog aan, zit op de stoel. Hij trekt zich met kleine kordate bewegingen af. Hij hijgt, steeds sneller.

Een MAN MET ROOD HAAR, staat met een ontbloot bovenlijf te masturberen. Hij staat met één hand tegen de muur geleund, en heeft miljoenen sproeten op zijn rug.

NB: Licht beweegt over hun ruggen. Steeds sneller, hun ademhaling wordt steeds zwaarder. Op het moment van klaarkomen horen we het geluid van een claxon en piepende remmen:

117. INT. AUTO NADINE - NAMIDDAG

Nadine remt scherp. Een auto schiet luid toeterend vlak voor haar langs en kan haar nog net ontwijken. Verwilderd kijkt ze de auto na.

118. INT. AUTO NADINE / BERGWEG VENTIMIGLIA - DAG

Nadine, **nu weer 42**, rijdt over de tweebaansweg naar Ventimiglia. 'Real Kool Kitty' van Nona Rea klinkt uit de

autospeakers. De baby zit naast Nadine in z'n maxicosie. Ze houdt z'n handje vast en zingt uitgelaten mee.

Nadine kijkt vertederd naar de baby en buigt zich naar hem toe om een kus op zijn handje te drukken. Wanneer ze weer opkijkt ziet ze in haar spiegels een politieauto op enige afstand achter haar rijden. Nadine twijfelt even, dan slaat ze een afslag in. Maar de politieauto volgt. Nadine verhoogt voorzichtig haar snelheid, maar de politieauto gaat nu ook harder rijden. Dan ziet Nadine in haar spiegel het stopsignaal knipperen.

NADINE

Kut.

Even kijkt ze bezorgd naar de baby, dan drukt ze abrupt het gaspedaal in. Ze neemt een Z-bocht en ziet op enkele honderden meters het stadje Ventimiglia opdoemen. De politie zet haar sirene aan.

Met hoge snelheid rijdt Nadine het oude stadje binnen. De kleine straatjes dwingen haar vaart te minderen. Bij het stadsplein schiet ze op goed geluk een eenrichtingsstraat in. De auto slingert een ogenblik over de weg en schampt een geparkeerde auto. Een OUDE VROUW, die op een laddertje haar ramen staat te lappen kijkt haar geschrokken na. Met moeite lukt het Nadine de wagen onder controle te krijgen. De baby lijkt het naar zijn zin te hebben.

Achter haar doemt de politieauto weer op. Weer neemt Nadine een zijstraat. En nog een. Daar wordt haar weg even geblokkeerd door een lijkwagen die zojuist de garage van een begravenisonderneming verlaat. Nadine komt slippend tot stilstand. Als de auto optrekt aarzelt ze even, kijkt in haar achteruitkijkspiegel; de politieauto is nog niet te zien. Dan trapt ze vol op het gaspedaal en duikt de garage in, net onder de zich alweer sluitende deur door. Ze stopt, hijgt uit in de donkere ruimte.

NADINE (cont'd)

(zachtjes)

Shit, shit, shit.

Dan schrikt ze op van een gedaante in de garage: een jongen, ANTONIO, 23, in een loshangende stofjas komt op haar afgelopen. Hij bukt zich naar het zijraampje waar Nadine zit.

ANTONIO

(door het raampje, in het Italiaans)

Sorry, maar wat denkt u...

Hij kijkt een ogenblik van haar naar de baby. Met Antonio zien we Nadine bleek in de donkere auto zitten, de hulpeloze blik in haar ogen. Een beeld als een fresco van een Maria-figuur. Hoort dan met de geschrokken Nadine de sirene van de politieauto, die plots vlakbij is...

ANTONIO (cont'd)
Okeee... wacht maar even.

Hij stapt door een kleinere deur naar buiten. Praat blijkbaar tegen iemand in de politieauto, Nadine kan niet horen wat hij zegt. Ze is duidelijk in paniek; is dit het einde van haar tocht? Even is het stil. Nadine kijkt liefdevol naar de rustige baby naast haar, die haar met grote ogen terug aankijkt...

Dan komt Antonio weer naar binnen. De politieauto trekt op, het geluid verwijderd zich. Nadine opent argwanend haar raampje. Antonio neemt haar en de baby even op.

ANTONIO (cont'd)
Well eh... I guess you drove too fast...
This police... nothing to do here, so
that's all they do...

Nadine neemt Antonio op. Een open, vriendelijk gezicht. Ze beseft dat hij weet dat dat niet aan de hand is. Desondanks knikt ze. Antonio knikt ook. Denkt even na.

119. INT. HUISJE ANTONIO - DAG

Nadine, de baby wiegend in haar armen, ijsbeert wat in de kleine, rommelige kamer van Antonio. Er staat een akoestische bas in een hoek. Aan de muur een schilderij van een vrouw. En een deel van een Italiaanse poster van *Antonioni's L'Aventura*. Aandachtig bekijkt Nadine een paar foto's, waarop we Antonio zien, steeds met hetzelfde, mooie meisje. Net op dat moment komt Antonio binnen met twee borden spaghetti. Hij wil iets zeggen, maar ziet dat Nadine naar de foto's kijkt. Hij kijkt er ook naar.

NADINE
She's very beautiful...

ANTONIO
Yeah... she's gone now...

Even lijkt hij triest.

ANTONIO (cont'd)
It's harder now that it's over...
(grinnikt)
...now that the handcoughs are off...

Nadine knikt begrijpend. Ze is vertederd. Antonio zet de borden op tafel. Ze gaan zitten en eten zwijgend.

NADINE
I eh, thanks for your help, you know.

ANTONIO
This is nothing. I got myself in deep shit sometimes and there was always someone who helped me, although they didn't know me...

Nadine luistert een beetje aangedaan door de lieve toon van Antonio's stem.

ANTONIO (cont'd)
Listen, I don't know where you're escaping from, but I feel I have to help you...

NADINE
No, no, you did enough, I'll be okay...

ANTONIO
I'll show you.

Hij staat op.

120. INT./EXT. AUTO ANTONIO - DAG

Nadine zit in Antonio's Fiat. Antonio buigt zich door het raampje, geeft haar de autopapieren.

ANTONIO
Don't use the breaks too much in the mountains, they become too hot quickly.

Nadine knikt.

ANTONIO (cont'd)
Well, be carefull... I'll think of you, when I drive your car...

NADINE

Me too...when eh, well..thanks...

Ze zoent hem op zijn mond. Ze is duidelijk geëmotioneerd door de zachtheid van Antonio. Dan rijdt ze weg. Antonio kijkt haar na. Op de achtergrond zien we Nadine's bruine Volvo.

121. EXT. GROOT MEER - NAMIDDAG

Iets later. Nadine speelt met Sam. De baby heeft plezier, kruipt door het gras. Hij gaat rechtop zitten en kijkt over het water. Nadine glimlacht, kijkt met hem mee naar het meer, waarboven het laatste stukje van de zon de lucht kleurt. Nadine mijmert. Ze 'dagdroomt':

CUT TO:

122. EXT. STRAND NEDERLAND - ZONSONDERGANG

We zien de zon gloeiend ondergaan in zee. Dan zien we weer Nadine. Maar **nu is ze 38**, ze staat aan de waterlijn en kijkt ook hier naar de zonsondergang. Zwoele muziek klinkt over het zand. Op het strand maken mensen een kampvuur, liggen in groepjes bij elkaar, dansen of kijken naar de horizon. Nadine loopt naar het kampvuur en sleept een paar grote droge takken door het zand achter zich aan. Ze legt de takken op het vuur en kijkt toe hoe de vlammen, gulzig sissend, het hout opslikken.

STEM NADINE (M.I.)

Precies op het moment dat ik weer okay was, toen ik m'n droom voor het gemak maar syndroom had genoemd...

Nadine kijkt door de vlammen heen in het lachende gezicht van de levenslustige, krachtige Daniel, 38, die aan de andere kant van het vuur staat.

Het is alsof het geluid uit Nadine's omgeving wordt weggetrokken en Daniel door de vlammen heen op haar afkomt. De vlammen worden onscherp, gaan over in:

123. INT. AUTO - AVOND

Allerlei lichten die reflecteren in een bewegende, natte autoruit. Als het beeld scherp wordt, zien we Nadine en Daniel in de auto zitten. *We zien dit echter in een krap, abstract two-shot.* Ze praten geanimeerd, hebben plezier. We horen niet

wat ze zeggen. Weer horen we het Franse liedje van *Patachou*. Dan worden ze stiller en kijken samen vol geluk naar iets voor hen. Nadine laat haar hoofd op zijn schouder rusten.

124. INT./EXT. AUTO ANTONIO - DAG

Nadine rijdt haar Fiat het ruim van de grote veerboot Napoleon in. We zien haar van achter.

125. INT. SCHIP NAPOLEON BONAPARTE - DAG

Het is hectisch druk in het schip. Lange rijen auto's, mensen stappen al uit om naar het bovendek te gaan. Nadine loopt met de baby in haar armen langs een wachtende auto waar een echtpaar in zit. Ze ziet op de hoedenplank een Nederlandse krant liggen. Nadine's oog valt op de voorpagina waar een foto van baby Sam staat, met daarbij een opsporingsbericht. De mensen uit de auto stappen net uit. Geschrokken loopt Nadine snel door.

126. EXT. SCHIP NAPOLEON BONAPARTE - DAG

Weggedoken onder identieke petjes met de opdruk "I love Elba" staat Nadine met de baby in haar armen op de voorplecht van de boot. Aan de masten en brug hangt feestverlichting die tingelt in de wind. Nadine kijkt er even na. De baby kirt, maait met z'n armpjes. Nadine glimlacht, ze is gelukkig. Ze wiegt het kindje en kijkt uit over zee. De zee met in de verte Porto Azurro. Dan ziet Nadine dat de Nederlandse vrouw uit de auto haar observeert. Nerveus, maar onopvallend zoekt ze een andere plek, buiten het gezichtsveld van de vrouw.

127. EXT. PORTO AZURRO / HAVEN - DAG

Nadine's auto rijdt langzaam van boord. Het is druk in de kleine haven. Mensen worden opgehaald met busjes, goederen worden uitgeladen, mensen lopen af en aan.

128. EXT. VAKANTIEHUISJE NADINE - NAMIDDAG

Op een heuvel, aan een adembenemend mooie, kleine baai, staan een vijftal identieke vakantiehuisjes. Het lager gelegen strandje is via een lange stenen trap bereikbaar, een geitenpad kronkelt langs de rotsen omhoog. Nadine's auto komt aangereden en stopt voor het huisje waar ELEONORA, een klein

tanig vrouwtje van ± 70, haar opwacht. Nadine stapt uit en haalt de baby uit z'n zitje. *Het valt op dat Sam nu weer als jongetje gekleed is.*

ELEONORA
(in het Italiaans)
Goeiemiddag, welkom. Ik ben Eleonora.

Het vrouwtje pakt Nadine's hand en kijkt bewonderend naar de baby. Maar daarvoor moet ze wel haar gezicht dichtbij brengen.

ELEONORA (cont'd)
Wat een plaatje... Hoe oud?

Nadine verstaat Eleonora niet en lacht maar vriendelijk naar haar. Eleonora bekijkt nu Nadine van heel dichtbij.

ELEONORA (cont'd)
Ik heb al vijf kleinkinderen, maar ik kan er geen genoeg van krijgen... heerlijk.

Nog een keer brengt ze haar gezicht dichtbij dat van Nadine. Ze ziet dan dat Nadine verbaasd kijkt.

ELEONORA (cont'd)
Oh, ja sorry, vergeten, ik heb nogal slechte ogen..bad..occi
(ze wijst op haar ogen))
blinde vlekken...

Eleonore knuffelt de baby en gaat Nadine dan voor richting huisje.

ELEONORA (cont'd)
Kom.

Nadine volgt Eleonore naar binnen

129. EXT. VAKANTIEHUISJE NADINE - AVOND

Nadine zit op het terras van haar huisje. Ze kijkt uit over de baai waar de zee zachtjes op het strand neerkomt en de eerste sterren aan de hemel verschijnen. Ze wordt overwelmd door een vredig en warm gevoel, alsof ze haar bestemming bereikt heeft; ze is gelukkig.

STEM NADINE (M.I.)
Toen ik hier net aankwam, wilde ik niks anders dan me totaal overgeven...

130. EXT. STRANDJE PORTOFERRAIO - DAG

Aan het kleine strand speelt Nadine met de baby aan de waterlijn. Op de zee, turquoise van kleur, schittert de zon. Het zand is witroze, bomen en struiken groeien tegen de heuvel, haast tot op het strand en geven wat beschutting. Het is er idyllisch. Nadine heeft de baby op haar arm en rent met hem langs de zee. Ze spelen een wild spelletje met de golven.

NADINE

Ieuieuieuieu..rrrrrr, pak ons dan!

Nadine lacht en springt net op tijd weg voor een golf. De baby kraait het uit. Nadine geeft hem kleine kusjes.

NADINE (cont'd)

Echt een jongetje he, veel beter zo he?
Mijn kleine grote held...

Ze gaat met hem op het zand zitten. Ze zet de baby neer en begint een zandkasteeltje voor hem te bouwen.

131. EXT. VAKANTIEHUISJE NADINE - AVOND

Nadine staat voor het open raam en wiegt de baby, al zingend, zachtjes in haar armen. Ze ziet er vredig en gelukkig uit.

NADINE

(zingt zachtjes)

Ga maar lekker dromen, over alles wat
gaat komen, en wat is geweest.
Laat je maar vallen, vallen, vallen,
vallen in je mooie slaap.
En als je dan weer wakker wordt dan vang
ik je, vang ik je...

De baby is in slaap. Nadine drukt haar wang teder tegen zijn hoofdje.

NADINE (cont'd)

...vang ik je weer op.

Ze legt de baby voorzichtig in bed. Kijkt dan met een bezorgde blik naar buiten.

132. EXT. VAKANTIEHUISJES - DAG

Nadine is in de weer met een nieuw kinderwagentje. Ze zet Bobbie erin en loopt goedgezind het paadje langs de andere huisjes af, dat naar het verderop gelegen dorpje leidt. Opeens hoort ze gegil, in het Italiaans. Dikke grijze rook stijgt uit een keukenraam van een huisje op.

BARBARA
(in het Italiaans)
Help! Brand!

Nadine loopt naar het huisje. Daar ziet ze: BARBARA, een charismatische Romeinse vrouw van ± 37, die met in haar armen haar kinderen LUCIA (4) en de huilende ANGELA (2), naar buiten komt rennen. Lucia hoest. Barbara kijkt met een paniekerige blik naar Nadine.

BARBARA (cont'd)
(in het Italiaans)
In de keuken, opeens overal rook!

Nadine kijkt naar de dikke grijze rook die uit het raam komt, aarzelt even.

NADINE
You take care of Bobbie here!

Ze gebaart naar Bobbie in het karretje,

BARBARA
Yes, yes, I do!

pakt een badlaken van de lijn en gaat het huisje in.

133. INT. VAKANTIEHUISJE BARBARA - DAG

Nadine loopt het dicht berookte huisje in en struikelt meteen in de gang over een kinderfietsje.

NADINE
Au!

Nadine staat op, wrijft over haar zere scheen en loopt dan door de rook naar de open keuken. Nadine vindt tot haar verbazing geen spoor van brand, alleen veel rook. Ze kijkt de keuken rond en ontdekt al snel dat de oorzaak van de rook bij de magnetron ligt. Snel doet ze het apparaat open en haalt een hevig rokend pannetje verkoalde melk tevoorschijn. Vlug loopt ze ermee naar buiten.

134. EXT. VAKANTIEHUISJE BARBARA - DAG (CONT.)

Nadine komt naar buiten met het pannetje verkoolde en nog steeds stevig rokende melk. Barbara kijkt nog steeds paniekerig. Dan schiet ze nerveus, opgelucht in de lach. Nadine gooit het pannetje neer.

BARBARA

Oh noo, oh no, I'm so sorry.

Barbara lacht haar zenuwen weg.

BARBARA (cont'd)

Look at that. Only the milk hé.

(lachend)

I forget about the milk. Come here, you save my life. Thank you.

Barbara slaat hartelijk haar armen om Nadine. Nadine is overdonderd en laat het over zich heen komen. Dan stelt de vrouw zich voor.

BARBARA (cont'd)

Barbara Laurendi.

NADINE

Nadine Novis.

Nadine maakt een verontschuldigend gebaar.

NADINE (cont'd)

I'm sorry, I understand it a little, but I don't speak Italian.

BARBARA

That no is a problem, I don't speak much Englesisch.

Nadine en Barbara lachen. Lucia trekt aan haar moeders rok.

LUCIA

(in Italiaans)

Mama, gaan we naar de zweefmolen?

Barbara zucht. Ze kijkt vriendelijk naar Nadine.

BARBARA

Venere, eh, you want to go with me, for a drink?

Nadine, blij dat ze eindelijk aanspraak heeft met een vriendelijk, leuk iemand, knikt.

135. EXT. PORTO AZURRO / DORPSPLEIN - NAMIDDAG

Het pittoreske oude dorpsplein, omgeven door platanen, heeft een kerkje, een dorpscafé met terras, wat winkeltjes en enkele ouderwetse kermisattracties. Nadine en Barbara komen, terwijl ze hun kinderwagens met kroost voor zich uit duwen, lacherig aangelopen. Nadine zet een zojuist aangeschaft windmolentje aan de kinderwagen recht. De baby maait er enthousiast met z'n kleine handje naar.

BARBARA

(nog opgewonden)

I am so stupid, many times I forget the milk, always.

LUCIA

(zeurt hartstochtelijk, in het Italiaans)

Mag ik een ijsje?!.. Mag ik een ijsje?!

Barbara negeert haar.

ANGELA

(hard)

Ja. Mama!! Ik wil ook een ijsje!

LUCIA

Nee, ik! Ik krijg een ijsje!

Barbara draait in één adem scherp naar haar kinderen

BARBARA

(luid, in het Italiaans)

Als jullie nu je kop niet houden, krijg je nooit meer een ijsje, begrepen?

Lucia en Angela houden direct op met huilen, Barbara draait zich weer vriendelijk naar Nadine. Ze trekt haar wenkbrauwen op en zucht hartstochtelijk.

BARBARA (cont'd)

(Italiaans)

Bambino's. Waarom zijn jullie nooit, nooit eens even stil? He? Lekker stil, ssst, voor mama.

Ze lacht er zelf al weer om.

LUCIA

(in het Italiaans)

Mama, mama, ik wil in de vliegtuigjes!
Mag ik alsjeblieft in de vliegtuigjes?

BARBARA

(in het Italiaans)

Aaargh! Okay! Zeg ik weleens nee? Avanti.

Lucia huppelt naar de zweefmolen met vliegtuigjes en kiest er een uit. De man van de draaimolen doet het deurtje dicht. Het muziekje van de zweefmolen speelt en de molen, gevuld met kindertjes, zet zich langzaam in beweging. Nadine en Barbara kijken een ogenblik naar de kleurige miniatuurvliegtuigjes die voorbijkomen. Barbara knielt bij Nadine's kinderwagen en aait de baby.

BARBARA (cont'd)

How old he is?

NADINE

(trots)

Eh..8 months.

BARBARA

(in het Italiaans)

Wat ben jij een lekkere bambini.
What is your name?

NADINE

Bobbie.

BARBARA

Bobbie, you look very like you
mama.

Nadine is verrast en glundert.

BARBARA (cont'd)

For sure, he look like you.

NADINE

Well, thank you.

Nadine en Barbara kijken naar de zweefmolen. Lucia wuift trots vanuit haar vliegtuigje. Barbara en Nadine zwaaien terug.

BARBARA

Holiday?

Nadine knikt.

BARBARA (cont'd)

Me to. I come here much for when my husband is working... Where is your husband?

Nadine denkt even na.

NADINE

Working.

BARBARA

Is good like so. They do working, we do holiday.

Barbara en Nadine lachen.

BARBARA (cont'd)

My husband is doctor..never holidays... You, your man, what work your man do?

NADINE

Oh eh, haha, he is eh, just a plumber.

BARBARA

Plumber?

NADINE

Yeah eh, an fontanero.

BARBARA

Oh ha, that's handy, handy man, also a handy woman... I saw you yesterday. You have appartement on hill, like me.

NADINE

Si.

BARBARA

Is nice, no?

De vrouwen lopen met hun kinderwagens naar de zweefmolen die langzaam aan het eind van z'n rit komt. Wanneer Lucia uit het

ene vliegtuigje stapt, holt ze vlug naar de volgende en stapt weer in. Barbara zucht.

BARBARA (cont'd)
Is everytime the same.
(in het Italiaans)
Achtelijke zweefmolen. Lucia, she always
want more and more and more.

Barbara schiet in de lach.

BARBARA (cont'd)
Like me.

Een FOTOGRAAF, die van alle kindertjes met hun ouders foto's maakt, komt op de vrouwen afgelopen.

FOTOGRAAF
Photo?

Nadine schudt haar hoofd en wil 'nee' zeggen maar Barbara is haar voor.

BARBARA
Si prego. Come, come with Bobbie en
Angela.

Barbara positioneert zich met Angela voor de camera. Nadine staat er met de kinderwagen onhandig naast. Ze wil eigenlijk niet en wil weg maar wordt erbij getrokken door Barbara. De draaimolen zet zich in beweging. Barbara laat flirterig haar bruine benen aan de fotograaf zien die klaar staat om z'n kiekje te schieten. Ze ziet dat Nadine zich ongemakkelijk voelt. Daarop stoot Barbara Nadine aan.

BARBARA (cont'd)
Smile! Come on smile. Husbands work, we
holiday! Smile!

Nadine lacht geforceerd, de fotograaf drukt af.

136. INT. HUIS DANIEL EN NADINE / WOONKAMER & KEUKEN - DAG

In huis wordt een wc doorgetrokken. Enige seconden later komt Nadine, **nu 39**, de keuken ingelopen. Zwaarmoedig drukt ze met haar voet de vuilnisbak open en gooit een zwangerschapstest weg. Dan loopt ze naar het fornuis en zet de afzuigkap aan. Ze schenkt koffie in. Uit een aanrechtlade haalt Nadine een

geheim pakje sigaretten en steekt er één op onder de afzuigkap.

STEM NADINE (M.I.)

Daniel beweerde dat het door het roken kwam. Ik kon me dat niet voorstellen.

137. INT. HUIS DANIEL EN NADINE / SLAAPKAMER - AVOND

Nadine ligt in bed met haar rug naar de deur toe. Ze staart verdrietig voor zich uit. De alarmklok naast het bed geeft aan dat het nog geen 22.00 uur is. Na enkele ogenblikken gaat de deur voorzichtig open en komt Daniel binnen. Nadine doet net of ze slaapt. Daniel kijkt even naar haar, komt dan de kamer in. Langzaam gaat hij op de rand van het bed zitten en speelt met een streng van haar haren.

DANIEL

Liefje..?

Daniel drukt een kus op Nadine's hoofd en vlijt zich tegen haar aan.

DANIEL (cont'd)

Ik weet dat je niet slaapt.

Nadine glimlacht en doet haar ogen open. Daniel kust Nadine in haar nek. Nadine draait zich naar Daniel toe en glimlacht naar hem. Daniel kust haar.

DANIEL (cont'd)

M'n werk klaar, geen voetbal of film te bekennen, ik verveel me... Kom je spelen?

Nadine moet lachen en beantwoordt Daniels kus. Daniel zoent Nadine in haar hals.

DANIEL (cont'd)

In die omfloerste vennen van uw ziel is het, dat ik mij wil verdrinken.

Daniel kust Nadine's borsten.

DANIEL (cont'd)

En daarbij vind ik je gewoon een ontzettend lekker wijf, dus..neuken?

Nadine moet lachen. Daniels hand zakt onder de lakens tussen Nadine's benen. Hij kust haar hartstochtelijk. Maar na een ogenblik wurmt Nadine zich onder Daniel vandaan.

NADINE

Daan...

Daniel gaat onverstoord verder.

NADINE (cont'd)

(korzelig)

Daan, hou op. Ik heb geen zin.

Nadine trekt het laken over zich heen. Daniel kijkt haar semi-verongelijkt aan.

DANIEL

Hoezo niet?

Daniel wil haar weer kussen, maar Nadine wendt zich af.

NADINE

Ik voel me... ik weet niet... ik kan het niet, het is zo'n ding geworden, zo eh..beladen. En ik weet het, het is vreselijk, ik wil dit ook niet... maar..ik kan het gewoon niet meer, niet meer zomaar... Ik kan maar aan één ding denken.

DANIEL

Ja, nou dan weet je hoe ik me voel.

Nadine draait zich van Daniel af.

DANIEL (cont'd)

Sorry, beetje flauw... Maar eh.. Misschien is het gewoon eh..kwestie van even doorbijten?

Nadine begint te huilen, wordt dan kwaad. Ze slaat Daniel. Even laat hij zuchtend z'n hoofd hangen, dan staat hij op van het bed, ijsbeert wat. Loopt weg, komt weer terug en gaat op de rand van het bed zitten. Moedeloos. Nadine snift... Na een stilte:

NADINE

Er worden 72 miljoen zaadcellen per zaadbal per dag geproduceerd.

De straling van een mobiele telefoon in je zak kan deze hoeveelheid al snel met een derde doen afnemen.
Na de zaadlozing moeten de zaadcellen een weg van 12 tot 17 centimeter afleggen, dat duurt maar vijf minuten.

We zien Nadine en Daniel van een afstand.

NADINE (cont'd)

En toch zijn er maar zeven à acht die hun doel bereiken, de rest sneuvelt onderweg. Ik wist er alles van, het dreunde maar door...

Dan horen we *offscreen* ook een andere stem:

BARBARA (O.S.)

Now, it is nice, but why I like much more the polaraid is that eh...

138. EXT. PORTO AZURRO / TERRAS - DAG

Barbara en Nadine zitten aan een tafeltje op het terras aan het plein. Ze hebben witte wijn gedronken. De foto die bij de draaimolen genomen is ligt op het tafeltje voor hen. Barbara geeft Nadine een envelop.

BARBARA

...you no see the little mistakes. From the age, yeah? So, as souvenir it is nice. So that is why I have for you too.

Nadine reageert niet.

BARBARA (cont'd)

Here take it.

NADINE

Sorry?

BARBARA

Our picture!

Nadine kijkt Barbara even vragend aan, dan snapt ze het.

NADINE

Oh, yes.

Nadine haalt de foto uit de envelop en bekijkt hem enigszins ontroerd.

NADINE (cont'd)
Our first holiday together.

Barbara is verrast door Nadine's emotie.

BARBARA
Nah, my pleasure. We have many more
holidays if you like.

Als Nadine weer naar de foto kijkt, dwalen haar gedachten af:

139. INT. ARTHOUSE / NIEUWE KANTOOR - MIDDAG

Felice, weer zwanger, zit achter haar bureau waarop we een foto van haar eerste kindje zien. Nadine, **nu 40**, komt lusteloos binnen. Ze hangt haar jas aan de kapstok, zet haar tas bij haar bureau en loopt naar het keukenblok om koffie te maken. Felice kijkt op de grote klok die aan de muur hangt, 15.25 uur. Nadine steekt haar hand op en gaat verder met koffie maken. Het cappuchino apparaat maakt met veel lawaai de melk tot schuim.

STEM NADINE (M.I.)
It didn't succeed... Elk kwartaal lag ik
wel weer bij een ander genie. Steeds weer
van die rot testen.

Nadine loopt met haar koffie naar haar werktafel en gaat zitten. Felice pakt de map van haar bureau met 'ZPGH' erop, staat met enige moeite op en loopt naar Nadine toe.

STEM NADINE
(als voor zichzelf)
Eerst dat Daniel z'n trage zaad toch
trots het A-keurmerk mocht geven, daar
lag het dus niet aan. Maar ik ben ook
niet onvruchtbaar.

Felice laat een map op Nadine's bureau vallen.

FELICE
Weer drie afwijzingen... Of geen geld, of
niet genoeg vertrouwen, dat zeggen ze
dan...

Nadine kijkt onthutst op naar Felice.

FELICE (cont'd)
Het is gewoon major klote.

Nadine is even sprakeloos.

NADINE
Waar hebben ze de voorstellen op
afgekeurd?

FELICE
Middelmatig, inwisselbaar, niet
spectaculair... Moet ik nog even
doorgaan?

Nadine schudt 'nee'. Felice kijkt Nadine onderzoekend aan.

NADINE
Ik heb veel aan m'n kop gehad de
afgelopen tijd, het spijt me.

FELICE
Weet ik. Mij ook, voor jou.

Nadine doet gemaakt joviaal.

NADINE
Maak je geen zorgen, ik ben er nu weer,
honderd procent. Ik ben even klaar met
die zogenaamde specialisten.

FELICE
Wil je nog weten wie het wel gaat doen?

Nadine aarzelt even, knikt dan vaagjes.

FELICE (cont'd)
Retouch...

NADINE
Toch maar gewoon blijven proberen he...

FELICE
Onuitstaanbaar irritant is het! En wat
een sukkelige, kleffe kutnaam! 'Retouch'!

Nadine kijkt Felice na, die wat moeizaam weer op haar werkplek
gaat zitten. Dan haalt ze een kleine thermometer onder haar
oksel vandaan en leest de temperatuur af. Nadine denkt even
na, pakt dan haar telefoon en staat op.

140. INT. COCKTAILBAR - MIDDAG

In een trendy cocktailbar zijn een dertigtal modieuze mannen en vrouwen aanwezig. The Headhunters Company van Daniel geeft in een ontspannen sfeer een zakenborrel. In het midden van de ruimte staat een klein rond podium. Op het podium, in een uitdagende avondjurk, zingt Kim, ± 26, sensueel een cross-over van jazz & blues. Ze wordt begeleid door een zwarte pianiste met platinablond haar, eveneens in avondjurk. Daniel is in gesprek met HENRY, een gearriveerde dertiger.

HENRY

Zo'n bestuursfunctie was altijd uitermate lastig, maar nu met het convency model, waarbij we meer in een raad van toezicht modus zitten, is het allemaal een stuk helderder geworden.

DANIEL

Hm, hm.

Daniels telefoon gaat.

DANIEL (cont'd)

Neem me niet kwalijk.

Daniel draait zich van Henry af en beantwoordt de oproep.

DANIEL (cont'd)

Ja? Ik kan je heel slecht verstaan, moment.

Daniel ziet dat Henry op hem staat te wachten.

DANIEL (cont'd)

Sorry.

HENRY

Geen probleem.

Daniel zoekt met zijn ogen de ruimte af naar een rustiger plek.

141. INT. ARTHOUSE / NIEUWE KANTOOR / LIFT - DAG

Nadine stapt een drukke lift in. Een OUDERE VROUW MET EEN HONDJE en TWEE ZAKENMANNEN in pak staan naast haar. De wanden zijn van een glimmend metaal en geven een half vervormde

weerspiegeling. Nadine telefoneert en leunt onrustig tegen de achterwand.

NADINE

Hai, met mij dus... eh... we kunnen. Nu.
Zo.

(geïrriteerd)

Ja, wat denk je?

De oudere dame kijkt geamuseerd naar Nadine.

142. INT. COCKTAILBAR - MIDDAG (CONT'D)

Daniel kijkt naar het podium waar hij Kim nu op de rug ziet. De open rug van haar avondjurk reikt zowat tot haar billen. Haar achterste danst zwoel in de satijnen stof heen en weer.

DANIEL

Ik kan hier nu echt niet weg, dat weet je toch?

Daniel zucht en baalt.

DANIEL (cont'd)

Jezus Nadine, wat een timing.

Weer is het even stil.

DANIEL (cont'd)

Goed, ik kom er aan.

Daniel verbreekt de verbinding, hij baalt en loopt de zaal in. Kim zet een nieuw nummer in.

143. INT. HUIS DANIEL EN NADINE / SLAAPKAMER - MIDDAG

Nadine komt gehaast de slaapkamer binnen. Het bed is onopgemaakt, her en der ligt kleding. Nadine loopt door naar de badkamer en zet de douche aan. Ze begint zich uit te kleden.

STEM NADINE (M.I.)

Dat alles zo kort duurt... Dat *zelfs* ik niet aan de vergankelijkheid zou ontkomen... Op een bepaald moment dacht ik zelfs ... Maybe I shouldn't have done the abortion, after all...

Iets later: Nadine draagt een onderjurkje, haar haren zijn nat. De slaapkamer heeft een kleine metamorfose ondergaan. Alle rommel is opgeruimd en er staan bloemen. Nadine zet wat weifelend een fles witte wijn neer. Dan zet ze de fles en twee glazen klaar naast het bed en kijkt goedkeurend de kamer door. Ze loopt naar het raam en trekt de gordijnen dicht zodat er een avondsfeer ontstaat.

144. INT. HUIS KIM / SLAAPKAMER - MIDDAG

Daniel loopt naakt in de donkere slaapkamer op het bed af en vleit zich tegen de vrouw aan, die er in ligt. Gepassioneerd beginnen ze de liefde te bedrijven. De vrouw zelf kunnen we niet zien. We onderscheiden alleen vaag haar lichaam. Een borst, haar billen, haar benen. Na enkele ogenblikken buigt Daniel zich teder naar de vrouw en kust haar mond. Nu zien we pas dat het niet Nadine is, maar Kim.

145. INT. HUIS DANIEL EN NADINE / KEUKEN - DAG

Daniel staat schuld bewust in een hoek van de keuken. Nadine loopt gefrustreerd heen en weer.

NADINE

Klootzak..... Egoïst.

Daniel kijkt zwijgend voor zich uit en laat haar uitrazen.

NADINE (cont'd)

Ik bel je toch verdomme niet voor niets?!

Nadine staat tegen het aanrecht en kijkt Daniel verdrietig aan.

NADINE (cont'd)

Denk je dat ik het leuk vind om het zo te moeten doen?! We hebben het toch samen afgesproken?

Daniel zoekt toenadering.

DANIEL

Ja. Het spijt me. Ik had je moeten bellen. Ik was gewoon al te aangeschoten om nog te rijden.

Nadine kijkt hem een ogenblik argwanend aan, dan trekt ze Daniel naar zich toe en kust hem.

NADINE
(wanhopig)
Neuk me dan.

Daniel stapt na enkele ogenblikken van haar weg.

DANIEL
Nadine... alsjeblieft.

Nadine kijkt Daniel verward aan.

DANIEL (cont'd)
Sorry.....

Daniel loopt de keuken uit. Nadine blijft wat beschaamd achter.

146. EXT. STRANDJE PORTOFERRAIO - DAG

Aan het kleine strand speelt Nadine, **nu weer 42**, met de baby, die alleen een luiertje draagt, weer een wild spelletje aan de waterlijn. Nadine lacht en heeft plezier met de kleine baby. Ze rennen door de zee en dan weer terug naar het strand. Plotseling staat Eleonora voor haar. Ze brengt haar gezicht dichtbij, kijkt bezorgd naar de baby en wijst naar de zon.

ELEONORA
(in het Italiaans)
Het is gevaarlijk om op deze tijd van de dag met zo'n klein kindje in de zon te spelen. Gevaarlijk.

Eleonora wijst op de parasol en haar kleding.

ELEONORA (cont'd)
Hij moet wat aan of in de schaduw.
De zon is verradelijk.

Eleonora slaat een handdoek om de baby en wijst nogmaals naar de zon. Nadine knikt en mimet dat ze het kindje insmeert.

NADINE
No problem, he is protected, suncream.

Eleonora duwt haar met zachte hand richting kinderwagentje. Ze ziet er op toe dat Nadine de baby erin legt.

ELEONORA

Zo, blijf maar fijn in de schaduw.

Eleonora knikt tevreden en loopt dan weg, richting de huisjes. Nadine kijkt de kleine vrouw verbaasd na. Ze kijkt dan even naar de baby, half in de schaduw. Gaat dan op haar buik liggen zonnen.

147. INT. ZIEKENHUIS KEULEN - DAG

In een eindeloos lange en lege gang, zien we een ERG KLEINE VERPLEEGSTER de hoek omkomen. Ze heeft een klembord onder haar arm en loopt kordaat door het bijna surrealistisch stille ziekenhuis. Uiteindelijk komt ze in een centrale, stervormige hal waar alle gangen op uitkomen. Op een klein bankje, verloren in de ruimte, zitten Daniel en Nadine. De verpleegster spreekt hen in het voorbijgaan aan.

VERPLEEGSTER

U mag meekomen.

Daniel en Nadine haasten zich achter de verpleegster aan, die in hoog tempo verder loopt. Daniel en Nadine volgen de verpleegster een andere eindeloos lange gang in en worden een klein kamertje binnengelaten.

148. INT. ZIEKENHUIS KEULEN / KAMER - DAG

In de klinische kamer staat een kamerscherm voor de wastafel, een hoog bed met daarbij een stoel en een nachtkastje. Op het kastje liggen enkele oude Playboys en een lingeriegids. Op het bed liggen een handdoek en een washand klaar. Daniel en Nadine staan onwennig in het kamertje. De verpleegster overhandigt Nadine een pen en enkele formulieren.

VERPLEEGSTER

Als u die voor mij wilt invullen.

De verpleegster geeft Daniel een glazen potje met daarop een sticker met zijn naam erop.

VERPLEEGSTER (cont'd)

Kom ik die straks weer halen.

De verpleegster kijkt Daniel veelbetekenend aan.

VERPLEEGSTER (cont'd)

Succes.

Wanneer de verpleegster vertrekt, blijven Daniel en Nadine een ogenblik hulpeloos staan. Dan gaat Nadine op de rand van het bed zitten en begint de formulieren in te vullen. Daniel kijkt zoekend de kamer rond en bladert even in de lingeriegids. Dan pakt hij het glazen potje en verdwijnt achter het kamerscherm voor de wastafel. Nadine kijkt even op van haar formulieren en schrijft dan weer verder. In de stilte die volgt horen we Daniel z'n broek openritsen en wat in tijdschriften bladeren. Na enkele ogenblikken komt Daniel weer tevoorschijn. Nadine lacht bemoedigend naar hem.

DANIEL

Het gaat zo niet hoor. Je moet helpen. Ik wil minstens die lekkere billen van je zien.

Nadine laat zich van het bed afglijden en doet haar rok omhoog. Daniel trekt haar slip opzij. De papieren in Nadine's hand verkreukelen.

149. INT. HUIS KIM / WOONKAMER - DAG

Daniel doet langzaam zijn ogen open. Hij draagt een te kleine rode kimono en zit in een stoel. Kim staat naakt voor hem en heeft zijn laarzen aan. Ze kijkt hem uitdagend en verliefd aan. Langzaam zakt Kim op haar knieën. Daniel kreunt en doet zijn ogen dicht. We horen *offscreen* gegil...

CUT TO:

150. EXT. STRANDJE PORTOFERRAIO - DAG

Nadine, **nu weer 42**, knippert met haar ogen als ze vanuit haar slaap het geluid van geruzie hoort. Langzaam wordt Nadine wakker en doet loom haar ogen open. Ze ligt op haar stretcher aan het strand, de baby ligt naast haar in zijn karretje te slapen. De zon staat lager op het water, Bobbie ligt weer in de zon. Even blijft ze zo liggen, versuft door de zon.

Dan realiseert ze zich dat het geruzie nog steeds te horen is en dat ze in het geruzie de stem van Barbara herkent. Ze kijkt zoekend om zich heen, het strandje is haast verlaten. Dan ziet ze een eind verderop, bij de oprit naar een weggetje omhoog, een karretje van een ijscoman. Nadine staat op. Ze loopt naar het kinderwagentje, waar de baby in slaapt en wil Bobbie meenemen, maar ziet dat hij slaapt. Ze aarzelt. Ze richt zich op een jong echtpaar dat vlakbij ligt.

NADINE

Hello, eh hi, can you please take eh an eye on my baby, I have to help my friend there..

Het meisje van het stelletje richt zich op en kijkt haar met een wat verwarde blik aan, knikt dan onbeholpen, maar vriendelijk.

Nadine aarzelt nog, maar het geschreeuw van Barbara neemt nog toe. Dan rent ze op een drafje naar Barbara en de ijscoman. Even kijkt ze nog terug naar het karretje.

Bij het ijscostalletje aan de rand van het strand, staat Barbara hevig ruzie te maken met de corpulente ijscoman UMBERTO.

BARBARA

(in het Italiaans)

Niet waar! Dat zei je niet! Afzetter!
Dit is toch geen kinderijsje?!

UMBERTO

Dat, mevrouw, is een kinderijsje!

BARBARA

Dwergenijs! Je kunt de bolletjes amper zien.

UMBERTO

Zo zijn de bolletjes.

Umberto maakt een grof gebaar waaruit blijkt dat ze de pot op kan. Barbara graait hierop het ijsje uit de handen van Lucia en smijt het over de toonbank, de stal in.

BARBARA

In je broek zul je bedoelen!

Umberto komt woedend uit z'n kraam gestoven. Lucia begint te huilen.

UMBERTO

Hysterisch kreng!

Nadine komt aangerend en zet zichzelf tussen Barbara en Umberto.

BARBARA

(provoceert de ijscoman)

Waag het 's!

Een andere STRANDGAST, een oudere, rossige man, 50, is ook aan komen lopen en probeert Umberto tot bedaren te brengen. Hij gebaart de vrouwen weg te lopen.

STRANDGAST

Rustig, he, rustig. En jullie: ga, ga nu!

BARBARA

Ik ben niet bang voor zo'n oplichter!

Angela begint nu ook te huilen.

STRANDGAST

Kom op. Wegwezen!

UMBERTO

Lelijke zeug!

Nadine en Barbara maken zich uit de voeten. Ze grinniken.

LUCIA

Mama, krijg ik nu een nieuw ijsje?
Mamaa!!

BARBARA

Niet bij die meneer, lieverd, die man is
gemeen en z'n ijsjes...

Nadine hoort het niet meer, ze kijkt bedenkelijk naar de plek verderop. Dan ziet ze: het karretje lijkt leeg. Ze begint te rennen.

NADINE

Oh god! Bobbie?!

BARBARA

Nadine!! Wait!

Nadine rent in paniek over het verlaten strand. Het karretje, Nadine's handdoek en wat losse spullen liggen verderop eenzaam aan de waterkant. Barbara komt Nadine achterna, haar kinderen meetrekkend. Wanneer Nadine bij de plek aankomt ziet ze tot haar verbijstering dat het karretje leeg is. De baby is verdwenen. Verwilderd kijkt Nadine om zich heen.

NADINE

Sam! Sam!

Babara is inmiddels bij haar gekomen en ziet nu ook dat 't wagentje leeg is.

BARBARA

Oh my God, Bobbie, where is he?!

Nadine rent radeloos al zoekend heen en weer.

NADINE

Sam! Saaam!

Barbara kijkt Nadine verbaasd aan. Nadine is echt in paniek. Ze heeft moeite helder te zien, het is alsof het hele strand en zee pulseren. Nadine rent in de richting van een rots op het strand. Daar ook niets... Dan ziet ze in de verte, aan de andere kant van de baai, bij de rotsen, een klein figuurtje lopen, in silhouet afgetekend tegen het zonlicht. Die gaat net het paadje omhoog, richting huisjes. Nadine en Barbara rennen naar het andere eind van het strand. Ze roepen.

NADINE (cont'd)

Hé! You! Heé!!

BARBARA

(Italiaans)

Hallo, jij daar!

Nadine rent harder. Ze gaat het paadje op, de persoon is al veel hoger. Ze rent en rent, struikelt, valt naar. Ze rent huilend verder.

151. EXT. STRANDJE PORTOFERRAIO / BAAI - DAG

Eleonora loopt met de baby in haar armen langs het paadje omhoog.

ELEONORA

(in het Italiaans)

Hop paardje hop, baby in galop, hop hop hop.

Plotseling wordt ze ruw van achteren beetgepakt. Nadine staat briesend voor haar en grist de baby uit haar armen.

ELEONORA (cont'd)

(verontschuldigend)

Wat eh, sorry, maar hij lag alleen op het strand en huilde. Ik zag je nergens, dus heb ik hem meegenomen en getroost.

Nadine kan de spanning niet meer aan. Ze barst in een hysterisch snikken uit. Ze laat zich met de baby in haar armen op het zandpad vallen. Dan huilt ze met lange uithalen. Alsof al het verdriet van haar leven er in één keer uit wil.

NADINE

(kreunt)

Sam... oh Sam. Sammie, Sam.

Barbara komt er hijgend bij. Ze is verrast door Nadine's uitbarsting, probeert haar onhandig te kalmeren.

BARBARA

Come, Nadine, come, get up. Everything is okay, okay? Nadine?

Nadine blijft huilen.

BARBARA (cont'd)

You make scare the baby, come.

Nadine reageert niet. Eleonore kijkt Barbara aan, die beantwoordt haar blik, piekerend, alsof ze vermoedt dat er hier iets meer aan de hand is. Dan kijken ze weer naar de huilende Nadine. Eleonora wijst op haar voorhoofd en loopt hoofschuddend weg.

ELEONORA

(in het Italiaans)

Idiote stadsvrouwen ook.

Barbara kijkt bezorgd naar Nadine, die nog steeds hartverscheurend zit te huilen. Zachtjes wil ze de baby uit Nadine's armen overnemen, maar Nadine staat dit niet toe. Barbara kijkt alsof ze begint in te zien dat er hier echt iets niet klopt...

Na een ogenblik bedaat Nadine enigzins. Op haar knieën blijft ze in het zand zitten met de baby in haar armen en Barbara naast haar. Zo staan ze daar aan het verlaten strand. Het begint te waaien. Nadine staart triest, nadenkend voor zich uit. We zien dat ze zich iets beseft...

152. INT. VAKANTIEHUISJE BARBARA / BADKAMER - DAG

Barbara staat in de deuropening van de badkamer. Deze scene herkennen we uit de allereerste scene, de proloog van de film: In de beslagen ruit van de wastafelspiegel zien we de speelgoedgiraffe op het planchet staan. De nek van de fluffie

beweegt ritmisch heen en weer op de klanken van Brahms' 'Wiegelied', dat moeizaam en vals uit het speelgoeddiertje klinkt. Barbara ziet hoe Nadine in bad zit met de baby en hem bedekt met kleine kusjes. Op z'n buikje, z'n beentjes, z'n billetjes. Dan kijkt Nadine haar plotseling via de spiegel aan. Haar blik heeft bijna iets smekends.

153. EXT. WINKELSTRAAT - AVOND

Nadine, **nu 41**, slentert langs etalages van toonaangevende winkels. Ze ziet er rustig, tevreden uit. Wanneer het zachtjes begint te sneeuwen, kijkt Nadine een moment naar de lucht. De sneeuw komt op haar neer en lijkt op confetti.

STEM NADINE (M.I.)

Voor 't eerst dacht ik: laat maar even rusten. Even niet dat gedoe. We gaan gewoon trouwen, dan hadden we altijd nog een kans. En misschien konden we anders nog wel een kindje adopteren, later.

Ze loopt weer verder, dromerig, kijkt zo nu en dan in de etalages. Nadine blijft staan voor de etalage van een Prada winkel. Ze kijkt naar een jurkje in de etalage en ontdekt zo Daniel in de winkel. Ze glimlacht wanneer de verkoper op Daniel afkomt en hem enkele dameskledingstukken voorlegt. Dan ziet Nadine een jonge vrouw, Kim, tevoorschijn komen en Daniel verliefd kussen. Wanneer Kim zich omdraait, ziet Nadine dat ze zwanger is. Nadine wankelt, al het bloed trekt uit haar lichaam weg. In shock duikt Nadine in het portiek weg wanneer Daniel en Kim kort daarop de winkel uitkomen.

Ze ziet hoe Daniel en Kim verliefd door de straat slenteren en naar Kims auto lopen. Nadine komt uit haar schuilplaats tevoorschijn en volgt hen op een kleine afstand. Daniel en Kim lachen. Bij Kims auto aangekomen legt Daniel zijn handen even teder op haar zwangere buik. Ze kussen een moment, dan stapt Kim in en rijdt weg. Daniel kijkt Kim een moment glimlachend na.

STEM NADINE (M.I.) (cont'd)

Ik weet nog dat ik dacht aan goochelaars, dan kijk je ook altijd naar de verkeerde hand, bereid om de illusie in stand te houden.

Wanneer hij zich omdraait staat Nadine, bleek en trillend, voor hem. Daniel schrikt. Nadine kijkt hem verbijsterd aan. Daniel beseft dat er niets meer te verbergen valt. Wanneer hij zijn arm op haar arm wil leggen deinst Nadine terug. In de war loopt ze van hem weg, doet weer enkele stappen naar hem toe. Kan geen woorden vinden.

DANIEL

Jezus, Nadine, ik eh..dit is eh... Oooh, dit spijt me zo. Ik eh...ik wou het je allang vertellen, ik eh..wist gewoon niet hoe...

Daniel wil haar vastpakken. Nadine stapt van hem weg.

DANIEL (cont'd)

Alsjeblieft..laten we naar huis gaan.

Nadine kijkt Daniel aan en wordt ijzig kalm.

NADINE

Is het van jou?

Daniel kijkt weg en zwijgt. Daniels zwijgen is voor Nadine waarheid genoeg. Bijna vertraagd bereikt haar deze realiteit. Ze kijkt naar boven en ziet de feestelijke verlichting zachtjes heen en weer zwiepen terwijl de sneeuw langzaam naar beneden dwarrelt. Als in een droom lopen de mensen in de straat aan haar voorbij, alles lijkt een moment in een ultieme slow-motion te gebeuren. Nadine doet haar mond open om te schreeuwen, maar heeft geen geluid. Een auto rijdt luid toeterend voorbij. Nadine loopt daas een stuk de straat op. Als in een droom ziet ze Daniel op het trottoir staan, onscherp. Hij roept iets tegen haar maar ze kan hem niet verstaan. Dan loopt Nadine terug de stoep op en rent opzettelijk en hard met haar hoofd tegen een winkelruit. Verdoofd, maar bij kennis, zakt ze in elkaar tegen de winkelpui. Er komt wat bloed uit haar neus.

DANIEL

Jezus, Nadine!

Daniel knielt geschrokken bij haar neer. DE BEDRIJFSLEIDSTER haast zich de winkel uit, OMSTANDERS kijken nieuwsgierig toe. Ongerust inspecteert ze de winkelruit en ziet opgelucht dat er geen schade is. Ze richt zich tot Nadine.

BEDRIJFSLEIDSTER

Gaat het?

Nadine reageert niet.

BEDRIJFSLEIDSTER (cont'd)
Moet ik een ambulance bellen?

Ze richt zich tot Daniel.

BEDRIJFSLEIDSTER (cont'd)
Hooft ze bij U?

Daniel knikt.

DANIEL
Ja.

NADINE
Nee.

Nadine staat voorzichtig op.

NADINE (cont'd)
Niet meer.

OMSTANDER
U kunt beter even blijven zitten.

DANIEL
Nadine, doe niet zo raar.

NADINE
Doe niet zo raar?!

Nadine moet hard lachen.

BEDRIJFSLEIDSTER
Ik bel zo een ambulance voor u.

Nadine wuift het luchtig met haar hand weg. Daniel probeert Nadine vast te pakken.

NADINE
Blijf van me af! Ga weg!

DANIEL
Ik laat je zo niet alleen.

Nadine kijkt Daniel vol walging aan.

NADINE.
Sodemieter op!

Wankel, dronken van de klap, loopt Nadine, nagekeken door Daniel, weg.

154. EXT. FLATGEBOUWEN - NACHT

Nadine doolt verdwaasd door verlaten straten langs donkere flatgebouwen. Met haar zien we de straatstenen, de stenen van de muur waarlangs ze loopt. Alleen maar stenen...

155. EXT. HUIS DANIEL EN NADINE - OCHTEND

Nadine staat bleek en verloren voor haar huis, het is nog maar net licht aan het worden. Ze kijkt naar het slaapkamerraam waar de gordijnen open zijn.

NADINE (M.I.)

Ons huis, onze slaapkamer, onze voordeur... Alles was in één oogopslag een leugen geworden.

CUT TO:

De vroege ochtend gaat over in dag. Nadine staat onbeweeglijk op dezelfde plek naar het slaapkamerraam te kijken. De gordijnen zijn nog steeds open. Ze staart eigenlijk in het niets; we zien haar wanhopige gezicht steeds dichterbij; het geluid valt weg.

CUT TO:

156. EXT. DROOM - DAG

Een onscherp beeld. *Mute*. Als het beeld scherper wordt zien we een lange laan met bomen aan weerszijden. Aan het eind ervan een wit huis. Opeens zien we een figuurtje, een eind verderop. Het 'verspringt' in beeld, komt dichterbij. Het is een vrouwfiguur, we zien haar op de rug. Plots staat ze heel dichtbij. In het tegenshot zien we een lijkbleke Nadine, stokstijf staan, alsof ze alleen haar ogen kan bewegen. Dan draait de vrouwfiguur zich om. De camera rijdt er hard op in; we zien dat het een zwanger vrouwenlichaam is. Bebloede handen; lang haar. Maar het gezicht is het gezicht van Daniel, ook lijkbleek. Hij heeft zwartomrande ogen, lippen vol uitgesmeerde rode lipstick. Hij lacht sardonisch, de rode lipstick zit ook op zijn tanden. We horen hem niet. Dan zien we Nadine, ook op haar rijden we hard in; ze is totaal in

paniek, probeert haar hoofd weg te draaien. Maar dit lukt niet. Als we haar vanuit een andere hoek zien, is Sanneke plots Monic Hendrickx. In dezelfde kleding.

NB DIT IS DE LAATSTE SCENE MET SANNEKE BOS CQ HIERNA GAAT SANNEKE ECHT OVER IN MONIC HENDRICKX.

CUT TO:

157. EXT. HUIS DANIEL EN NADINE - OCHTEND (CONT.)

Nadine komt met een schok tot zichzelf. Ze wankelt, gaat zitten op de stoeptrand. Hijgt uit. Uit haar jaszak haalt ze een doosje van een juwelier.

STEM NADINE (M.I.)

Het leek me dat als dit het begin van de rest van m'n leven was...

158. INT. VAKANTIEHUISJE BARBARA - AVOND

Nadine zit aan de keukentafel met Barbara. De baby slaapt in haar armen. We zien hen op de rug.

STEM NADINE (M.I.)

...alles nog zinlozer was dan daarvoor.

De fles wijn op tafel is halfleeg. Barbara kijkt Nadine begripvol, afwachtend aan. Dan zien we Nadine's gezicht; geëmotioneerd en hulpeloos kijkt ze naar Barbara.

NADINE

Ik voelde me een toerist in mijn eigen leven.

Nadine veegt de tranen van haar wangen.

NADINE (cont'd)

En net toen alles weer een beetje begon te werken en ik eigenlijk weer wat aan m'n nieuwe wereld was gewend, toen eh...

159. INT. SHOPLAND / VLEESAFDELING - DAG

Wielen van een boodschappenkar krassen over een vloer van een mega-supermarkt. Weer zien we Nadine, zoals aan het begin, in

de regenjas. Weer rennen de kinderen vlak langs haar en bukt ze om iets op te rapen. Weer die mannelijke stem, *offscreen*: 'Nadine? Nadine kijkt op en ziet: Daniel, die blijkbaar aan het winkelen is, met de baby in een maxicosie op zijn winkelwagentje. Kim is er niet bij.

DANIEL
Nadine! Nadine!

Ze schrikt even als ze Daniel ziet. Hij lacht naar haar en steekt zijn hand op ter begroeting. Komt op haar af, zijn karretje voor zich uit duwend.

DANIEL (cont'd)
Hoi.

Hij geeft Nadine drie zoenen. Het is even onhandig stil. Nadine kijkt naar de baby.

160. INT. SHOPLAND / KOFFIECORNER - DAG

In de drukke, selfservice koffieshop, zitten Nadine en Daniel aan een tafeltje. Ze drinken koffie. Even zijn ze stil...

Het tempo van deze scene -waarvan we de afloop al aan het begin van de film zagen- ligt laag.

NADINE
Een ander leven zeker?

Daniel knikt. Nadine is nerveus, lijkt geïrriteerd. Ze werpt een snelle blik op de baby, ogenschijnlijk ongeïnteresseerd. Pas als ze al niet meer naar de baby kijkt:

NADINE (cont'd)
Hij ziet er wel schattig uit zeg, de kleine...eh..sorry..eh...

DANIEL
Sam.

Nadine buigt zich welwillend naar de baby, aait hem.

NADINE
(te hard)
Dag Sam. Daag Sam!

Ze glimlacht ongemakkelijk naar Daniel. Die grijnst terug. Weer een stilte...

DANIEL
Hoe eh..is het op Arthouse?

NADINE
(even schieten Nadine's ogen
vuur van ergernis, dan
quasi-enthousiast)
Goed, super. Ja, Felice werkt nu
natuurlijk wat minder, maar Vince weer
wat meer, het is gelukkig nog steeds heel
afwisselend...

Het geluid van haar stem vervaagt. Terwijl ze sarcastisch oppervlakkig doorpraat, is haar blik op Daniel bij vlagen dodelijk. Haar monologue interieur zet in:

STEM NADINE (M.I.)
Na een quasi oppervlakkig kwartiertje had
Daniel totaal opgelucht afscheid van me
genomen, verheugd...

CUT TO:

161. INT. VAKANTIEHUISJE BARBARA - NAMIDDAG (CONT'D)

Nadine praat tegen Barbara. We zien dit in totaal. Buiten wordt het donker.

STEM NADINE (M.I.)
Ja, hij leek wel een soort van
verheugd... dat het goed met me ging...
Ik weet niet... Iets in de manier waarop
Daniel zich gedroeg was zo...

CUT TO:

162. INT. SHOPLAND / KOFFIECORNER - DAG (CONT.)

Daniel en Nadine staan. Weer een stilte...

DANIEL
(opgelucht ademhalend)
Ik ben blij dat het goed gaat, Nadine.

Nadine knikt. Spanning trekt om haar mond.

DANIEL (cont'd)

Ik eh..ga nog even verder met winkelen.
Jij?

Dat Daniel het nu alweer voor gezien houdt, vindt Nadine duidelijk helemaal ongehoord. Ze hapt even naar adem.

NADINE

(Kijkt op horloge)

Nee, eh, nee, ik ben al te laat
eigenlijk.

Ik eh..haal onderweg wel iets...

Daniel aarzelt nog even. Dan groet hij ongemakkelijk, hij wil haar half zoenen, maar ze draait af. Dan loopt hij weg, nagekeken door Nadine. Ze hapt nu helemaal naar adem, weet zich zichtbaar even geen raad. Ze staat even op, draait zich af. Op het tafeltje ligt nog steeds haar muts. Plots wordt Nadine overvallen door moedeloosheid:

STEM NADINE (M.I.)

Hoe hij was weggelopen... was
zo..arrogant geweest, te..opgelucht.
Alsof er nooit een 'wij' was geweest. Hij
al het geluk van de wereld. En dat maakte
me nog niet eens uit..niet meer. Maar
ik..? Wat moest ik..? Het was raar, ik
weet niet wat me overkwam...

Ze zucht, zoekt steun bij het tafeltje, gaat zitten. Ze piekert koortsachtig. *We zien haar nu zoals we haar eerder zagen: weer heeft ze die vreemde, haast apathische blik in haar ogen. Afwezig doet ze haar regenjas uit, vouwt die op en propt deze in haar tas. Terwijl ze opstaat en op ons toeloopt, zet ze haar zonnebril op voor ze uit beeld verdwijnt.*

163. INT. SHOPLAND - DAG

De wielen van Nadine's wagentje krassen door de supermarkt. Boven Nadine, **42, met muts en zonnebril**, zien we de TL-lichten voorbijkomen. De ruim opgezette supermarkt is met paasversiering aangekleed. Muzak klinkt uit de luidsprekers.

Nadine bespiedt Daniel. Het nummerbord slaat hard om, in slow-motion. Als Daniel aan de beurt is bij de slagerij, loopt hij even weg van zijn karretje. Nadine loopt tot aan het boodschappenwagentje van Daniel. De karretjes staan nu bijna naast elkaar... Nadine kijkt onopvallend om zich heen. Niemand lijkt aandacht aan haar te besteden. Nadine laat haar

winkelwagentje los, doet twee stappen naar voren, legt haar handen op het winkelwagentje van Daniel en loopt er dan mee weg, een hoek om.

Daniel heeft Nadine niet gezien, praat goedgehumtst met de verkoopster.

Nadine heeft de maxicosi van de winkelwagen afgehaald en loopt met het bakje in haar armen naar de minst drukke kassa. Boven haar zien we weer de TL-lichten voorbijkomen.

164. INT. VAKANTIEHUISJE BARBARA - AVOND (CONT'D)

Nadine en Barbara zitten nog steeds aan tafel. De avond is inmiddels gevallen. Nadine staart wezenloos, intens verdrietig, voor zich uit. Ze heeft gehuild. Nadine is moe, uitgepraat.

STEM NADINE (M.I.)

Ik wilde, al was het maar één keer in m'n leven, weten hoe het voelt, méér vrouw te zijn, moeder te zijn...

Er is een stilte tussen de vrouwen, dan pakt Barbara teder Nadine's hand vast. Nadine kijkt Barbara verwonderd aan, haast alsof ze haar nu voor het eerst opmerkt.

NADINE

Eh, I..eh..sorry, I was talking in Dutch he?

BARBARA

It's okay, its okay

Ze streelt Nadine's hand. Er verandert iets in Nadine's blik.

BARBARA (CONT'D)

Well..you know what to do now...

Barbara kijkt haar begrijpend aan. Nadine zucht, bevrijd.

NADINE (cont'd)

I can do it now.

Ze glimlacht naar Barbara, nog aangeslagen, maar zelfbewuster. Barbara knikt begrijpend.

165. EXT. STRANDJE PORTOFERRAIO - OCHTEND

De zee is kalm. De zacht kabbelende golfjes breken fluisterend en ritmisch op het stille strand. Tegen de opgaande zon zien we de baby tevreden in het zand kruipen en spelen. Een idyllisch beeld... Na een ogenblik komt Nadine het beeld ingelopen. Ze heeft dezelfde kleding aan als waarmee ze gekomen is en een grote weekendtas over haar schouder. Nadine heeft een rustige, haast wijze blik. Ze kijkt even naar de zon op het water, dan pakt ze het kindje op en loopt het beeld uit, de paradijselijke plek achterlatend. Muziek zet in.

166. INT. HUIS DANIEL EN KIM - OCHTEND

Door de ruit zien we hoe Kim huilt en schreeuwt tegen Daniel, die ze blijkbaar iets met alle geweld duidelijk wil maken. Ze gooit iets met kracht op de grond. We horen niet wat ze zegt. Daniel, aangeslagen, staat dicht bij de ruit en draait zich af. Staart naar buiten. Laat zijn voorhoofd tegen het glas zakken. Dan gaat de telefoon. Hij stapt door de deur de tuin in. Dan pas horen we de telefoon. Hij neemt op.

DANIEL

Hallo..? Jezus... Nadine...

Hij begint te snikken.

DANIEL (cont'd)

(in de war)

Ja...okee...ja...luister..ik...ik
wilde...weet je, het spijt mij ook...

Terwijl hij luistert naar iets dat Nadine hem vertelt, nemen we afstand van hem. Achter de ruit zien we Kims verbitterde, vertwijfelde gezicht, het beeld wordt onscherp.

167. INT. SHOPLAND - DAG

NB

IN FEITE ZOU DIT SANNEKE WEER ZIJN; NADINE HEEFT ZICHZELF HIER AL BEVRIJD, MAAR A LA SCHOPENAUER BEN JE NOOIT GEHEEL VRIJ CO KUN JE NIET AAN JEZELF ONTSNAPPEN, DAAROM 'VERANDERT ZE NAAR EEN FASE EERDER, EEN INTROSPECTIEVERE PERSOON, DEGENE TOT WIE ZE IN FEITE AL VERWORDEN WAS.

Zoals in het begin, zien we Nadine weer door de supermarkt lopen, maar dit keer met het *korte donkerblonde haar*. We zien haar slechts in mediumclose. Ze heeft een andere, minder

getroubleerde blik. Ze kijkt liefdevol glimlachend naar iets dat we nog niet zien. Dan zien we haar totaler en blijkt ze met de maxicosie met Sam erin te lopen. Ze loopt het gangpad uit en slaat een andere gang in, waar ze langs de winkelruiten van de restauratie loopt. Daar pakt ze een kar, waar ze de maxicosi opzet. Ze loopt naar een plek, vlakbij de slagafdeling. Daar praat ze tegen de baby.

NADINE

(geëmotioneerd, fluisterend)

Lieve, lieve schat van me... nu ben je niet meer bang voor me, he?

Maar nu moet ik zo wel weg...

He..liefje... ja, jij bent mijn kleine grote held he, en dat zul je altijd blijven...

(haalt een borsteltje uit haar zak en kamt zijn haartjes)

...en later, als je heel gelukkig bent, misschien zie ik je dan nog eens..ik

....dag liefste, dag...

Ze kijkt nog een keer naar de baby. Die kijkt haar ook, zoals babies dat soms zo kunnen, liefdevol terug aan. Nadine draait zich om, kijkt even of niemand op haar let, doet net of ze iets uit een ander schap wil pakken en slaat dan de hoek om. Tegen haar emoties vechtend, met vochtige ogen loopt ze vastberaden naar de uitgang, de scherpte uit.

168. EXT. SHOPLAND - DAG

Als het beeld weer scherp wordt: een mooie heldere dag. Het is druk op de parkeerplaats van de supermarkt. Auto's rijden af en aan, mensen lopen in en uit met winkelwagentjes. Haast onopvallend in de drukte komt Nadine gehaast de supermarkt uitgelopen. Schuin boven de ingang zien we een rechthoekig billboard met een liggende, zelfbewuste jonge vrouw. Boven haar de tekst: 'I'm just like you'. Ze loopt naar haar auto toe. Voor ze instapt kijkt ze even omhoog, naar de zon. Optimistisch koestert ze zich even aan de warmte. Dan stapt ze in.

169. INT. AUTO NADINE - DAG

Nadine rijdt, we zien haar door de voorruit. Dan keert ze haar auto met een soepele draai de weg over en rijdt de andere kant

op. Haar blik is open, heeft iets hoopvols. We kijken geruime tijd naar haar gezicht. De camera pakt heel traag weg, zodat we haar gezicht steeds meer aan de rand van het kader zien, de weg naast steeds meer in beeld.

Eindcredits beginnen over dit beeld.

Dan glimlacht ze even. Haar blik heeft iets bevrijds...

Fin.

© 2006 Erik de Bruyn & Gwen Eckhaus

Developed with support of the Dutch Film Fund & NPS.
Based on elements from the lives of Jeanique, Marion, Linda, Marianne, Stephanie, Saskia en Kim.